

TŘETÍ KNIHA MOJŽÍŠOVA
ZVANÁ
LEVITICUS

CO JE OBĚŤ

Zápalné oběti

Hospodin na Mojžíše zavolal a promluvil k němu ze Stanu setkávání: „Promluv k synům Izraele takto: Když někdo z vás bude Hospodinu přinášet obětní dar, ať je to dar z dobytka – ze skotu nebo z bravu. 1
2

Přináší-li darem zápalnou oběť ze skotu, ať přivede samce bez vady. Přivede jej ke vchodu do Stanu setkávání, aby došel zalíbení před Hospodinem. Vloží ruku na hlavu zápalné oběti, a bude přijata jako jeho smírčí výkupné. Potom to dobytče zabije před Hospodinem. Kněží, synové Áronovi, přinesou jeho krev jako oběť a tou krví pokropí ze všech stran oltář, který je u vchodu do Stanu setkávání. Potom ať zápalnou oběť stáhne z kůže a rozseká ji na díly. Kněží, synové Áronovi, zapálí na oltáři oheň a narovnajjí na něj dříví. Na ně pak rozloží ty díly i s hlavou a tukem. Vnitřnosti a nohy se však musí omýt vodou. Kněz to vše nechá dýmat na oltáři jako zápalnou oběť, jako ohnivou oběť příjemně vonící Hospodinu. 3
4
5
6
7
8,9

Přináší-li darem zápalnou oběť z bravu – z ovcí nebo koz – ať přivede samce bez vady a zabije ho před Hospodinem u severní strany oltáře. Kněží, synové Áronovi, pak tou krví pokropí oltář ze všech stran. Potom ať rozseká oběť na díly i s hlavou a tukem. Kněz je narovná na dříví, které je na ohni na oltáři. Vnitřnosti a nohy se však musí omýt vodou. Kněz to všechno přinese jako oběť a nechá to dýmat na oltáři. To je zápalná oběť, ohnivá oběť příjemně vonící Hospodinu. 10
11
12
13

Přináší-li Hospodinu darem zápalnou oběť z ptactva, ať přinese svůj dar z hrdliček nebo z holoubat. Kněz přinese ptáče k oltáři, nehtem mu podštípne hlavu a nechá je dýmat na oltáři; jeho krev bude vymáčkuta na stěnu oltáře. Odejme mu také vole i s obsahem a odhodí je poblíž oltáře východním směrem na místo pro popel. Natrhne ptáče u křídel, ale neroztrhne je. Potom je kněz nechá dýmat na oltáři, na dříví, které je na ohni. To je zápalná oběť, ohnivá oběť příjemně vonící Hospodinu.“ 14
15
16
17

Moučné oběti

1 **2** „Přináší-li někdo Hospodinu moučnou oběť, ať ji daruje z bílé
2 mouky. Tu polije olejem, položí na ni kadidlo a přinese ji k Áronovým synům, kněžím. Kněz pak z toho vezme hrst bílé mouky s olejem a všechno kadidlo. Tento památeční díl nechá dýmat na
3 oltáři jako ohnivou oběť příjemně vonící Hospodinu. Zbytek moučné oběti připadne Áronovi a jeho synům jako svatosvatý díl z ohnivých obětí Hospodinu.

4 Přinášíš-li darem moučnou oběť pečenou v peci, udělej z bílé mouky nekvašené bochánky zadělané olejem nebo nekvašené placky pomazané olejem. Je-li tvým darem moučná oběť smažená na pánvi, ať je z bílé mouky zadělané olejem, nekvašená. Rozdrob ji na
5 kousky a polij olejem; je to moučná oběť. Je-li tvým darem moučná oběť připravená v kotlíku, ať je připravena z bílé mouky s olejem.

6 Když takto připravenou moučnou oběť přineseš Hospodinu,
7 bude předána knězi. Ten ji donese k oltáři, odejme z ní památeční díl a nechá jej dýmat na oltáři jako ohnivou oběť příjemně vonící
8 Hospodinu. Zbytek moučné oběti připadne Áronovi a jeho synům jako svatosvatý díl z ohnivých obětí Hospodinu.

9 Žádná moučná oběť, kterou přinesete Hospodinu, nesmí být
10 kvašená. Nikdy nedáte dýmat jako ohnivou oběť Hospodinu žádný kvas ani med. Můžete je Hospodinu přinášet jako dar z prvotin,
11 ale nesmíte je obětovat na oltáři jako příjemnou vůni. Každý dar moučné oběti ochutí solí; nedopust, aby při tvé moučné oběti chyběla sůl smlouvy tvého Boha. S každým svým darem přines sůl.

12 Přinášíš-li Hospodinu darem moučnou oběť z prvotin, přines
13 drcené zrní z čerstvých klasů pražených na ohni. Přidej k ní olej a polož na ni kadidlo; je to moučná oběť. Kněz pak část drceného zrní a oleje a všechno kadidlo nechá dýmat jako památeční díl; je to ohnivá oběť Hospodinu.“

Pokojné oběti

1 **3** „Přináší-li někdo darem pokojnou oběť ze skotu, ať přivede
2 před Hospodina samce či samici bez vady. Vloží ruku na hlavu své oběti a zabije ji u vchodu do Stanu setkávání; kněží,

synové Áronovi, pak pokropí oltář krví ze všech stran. Potom at 3
z této pokojné oběti přinese ohnivou oběť Hospodinu: tuk 4
přikrývající vnitřnosti i všečen tuk kolem vnitřností, obě ledviny 4
s tukem, který je na nich i na slabinách, a jaterní lalok, který 4
odejme spolu s ledvinami. Áronovi synové to pak nechají dýmat 5
na oltáři spolu se zápalnou obětí ležící na dříví, jež bude na ohni, 5
jako ohnivou oběť příjemně vonící Hospodinu.

Přináší-li Hospodinu darem pokojnou oběť z bravu, at přivede 6
samce nebo samici bez vady. Přináší-li darem jehně, přivede je 7
před Hospodina, vloží ruku na hlavu své oběti a zabije ji před 8
Stanem setkávání; Áronovi synové pak její krví pokropí oltář ze 8
všech stran. Potom z pokojné oběti přinese ohnivou oběť Hospodi- 9
nu: její tuk, totiž celý tučný ocas, který odejme těsně u kostrče, 9
tuk přikrývající vnitřnosti a všečen tuk kolem vnitřností, obě led- 10
viny s tukem, který je na nich i na slabinách, a jaterní lalok, který 10
odejme spolu s ledvinami. Kněz to pak nechá dýmat na oltáři jako 11
pokrm ohnivé oběti Hospodinu.

Přináší-li darem kůzle, přivede je před Hospodina, vloží ruku na 12,13
jeho hlavu a zabije je před Stanem setkávání; Áronovi synové pak 14
jeho krví pokropí oltář ze všech stran. Potom z něj přinese ohnivou 14
oběť Hospodinu: tuk přikrývající vnitřnosti a všečen tuk kolem 15
vnitřností, obě ledviny s tukem, který je na nich i na slabinách, 15
a jaterní lalok, který odejme spolu s ledvinami. Kněz to pak nechá 16
dýmat na oltáři jako pokrm ohnivé oběti, jako příjemnou vůni.

Všečen tuk patří Hospodinu. Je to věčné ustanovení pro všechna 17
vaše pokolení, ve všech vašich příbytcích: nesmíte jíst žádný tuk 17
a žádnou krev!“

Oběti za hřích

4 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Mluv k synům Izraele: Když 1,2
se někdo nedopatřením prohřeší proti některému z Hospo-
dinových přikázání a dopustí se něčeho, co se nesmí, učinite toto:

Prohřeší-li se pomazaný kněz, poskvrní vinou všečen lid. At tedy 3
za hřích, jehož se dopustil, obětuje Hospodinu mladého býčka 3
bez vady jako oběť za hřích. Býčka přivede před Hospodina ke 4
vchodu do Stanu setkávání, vloží mu ruku na hlavu a zabije ho před 4

5 Hospodinem. Pomazaný kněz pak vezme trochu krve z toho býčka
 6 a přinese ji do Stanu setkávání. Namočí prst v krvi a sedmkrát jí
 7 stříkne před Hospodinem, před oponou svatyně. Trochou krve potřé
 rohy oltáře k pálení vonného kadidla, který stojí před Hospodinem
 ve Stanu setkávání. Všechnu zbývající krev z býčka pak vylije k patě
 oltáře pro zápalné oběti, který stojí u vchodu do Stanu setkávání.
 8 Potom z býčka obětovaného za hřích odejme všechn tuk (jako se
 to s býčkem dělá při pokojné oběti): tuk příkrývající vnitřnosti
 9 i všechn tuk kolem vnitřností, obě ledviny s tukem, který je na nich
 10 i na slabinách, a jaterní lalok, který odejme spolu s ledvinami. Kněz
 11 to pak nechá dýmat na oltáři pro zápalné oběti. Celý zbytek býčka –
 jeho kůži, veškeré maso i s hlavou, nohama, vnitřnostmi a výkaly –
 12 vynese ven za tábor na čisté místo, kam se sype popel, a spálí jej na
 ohni z dříví. Ať je spálen na místě, kam se sype popel.

13 Prohřeší-li se nedopatřením celá izraelská obec (neboť si to
 shromáždění neuvědomí) a překročí některé Hospodinovo příká-
 14 zání, když se proviní něčím, co se nesmí, učiňte toto: Jakmile si
 uvědomí hřích, jehož se dopustili, přivede shromáždění mladého
 15 býčka před Stan setkávání jako oběť za hřích. Starší obce vloží
 před Hospodinem ruce na jeho hlavu a býček bude zabit před
 16 Hospodinem. Pomazaný kněz přinese trochu jeho krve do Stanu
 setkávání, namočí prst v krvi a sedmkrát jí stříkne před Hospi-
 17 dinem, před oponou. Trochou krve také potřé rohy oltáře, který
 stojí před Hospodinem ve Stanu setkávání. Všechnu zbývající krev
 vylije k patě oltáře pro zápalné oběti, který stojí u vchodu do
 19 Stanu setkávání. Potom z něj odejme všechn tuk a nechá jej
 20 dýmat na oltáři. Naloží s tím býčkem přesně jako s býčkem oběti
 za hřích. Tak za ně kněz vykoná obřad smíření, a bude jim od-
 21 puštěno. Vynese býčka ven za tábor a spálí jej, jako spálil toho
 prvního býčka. To je oběť za hřích shromáždění.

22 Prohřeší-li se vůdce lidu, když nedopatřením překročí některé
 příkázání Hospodina, svého Boha, a tak se proviní něčím, co se
 23 nesmí, učiňte toto: Jakmile si uvědomí hřích, jehož se dopustil,
 24 přinese darem kozla, samce bez vady. Vloží ruku na jeho hlavu
 a zabije ho před Hospodinem na místě, kde se zabíjí zápalná
 25 oběť; je to oběť za hřích. Kněz pak prstem nabere trochu krve

z oběti za hřích a potře rohy oltáře pro zápalné oběti; zbytek krve vylije k patě oltáře. Všechn tuk nechá dýmat na oltáři tak jako tuk pokojné oběti. Tak za něj kněz kvůli jeho hříchu vykoná obřad smíření, a bude mu odpuštěno. 26

Prohřeší-li se nedopatřením někdo z prostého lidu, když se proviní překročením jednoho z Hospodinových přikázání něčím, co se nesmí, učíte toto: Jakmile si uvědomí hřích, jehož se dopustil, přinese jako oběť za svůj hřích kozu, samici bez vady. Vloží ruku na hlavu této oběti za hřích a zabije ji na místě pro zápalné oběti. Kněz pak prstem nabere trochu krve a potře rohy oltáře pro zápalné oběti; všechnu zbývající krev pak vylije k patě oltáře. Všechn tuk odejme, jako se odnímá tuk pokojné oběti, a kněz jej nechá dýmat na oltáři jako příjemnou vůni Hospodinu. Tak za něj kněz vykoná obřad smíření, a bude mu odpuštěno. 27 28 29 30 31

Chce-li jako oběť za svůj hřích přinést jehně, ať přivede samičku bez vady. Vloží ruku na hlavu této oběti za hřích a zabije ji jako oběť za hřích na místě, kde se zabíjí zápalná oběť. Kněz pak prstem nabere trochu krve z oběti za hřích a potře rohy oltáře pro zápalné oběti; všechnu zbývající krev vylije k patě oltáře. Všechn tuk odejme, jako se z jehněte odnímá tuk při pokojné oběti, a kněz jej nechá dýmat na oltáři jako ohnivou oběť Hospodinu. Tak za něj kněz vykoná obřad smíření kvůli hříchu, jehož se dopustil, a bude mu odpuštěno.“ 32 33 34 35

5 „Člověk se prohřeší v těchto případech: Když něco viděl nebo se to dozvěděl, a ačkoli slyšel přísežnou výzvu ke svědectví, neoznámil to. Takový ponese vinu. Také když se někdo dotkne něčeho nečistého, jako je zdechlina nečisté zvěře, nečistého dobytka nebo nečisté drobné havěti, neúmyslně se znečistil a tak se provinil. Také když se dotkne lidské nečistoty – jakékoli nečistoty poskrvňující člověka – a teprve pak si to uvědomí, provinil se. Také když nerozvážně pronese přísahu, zlou či dobrou – ať už nerozvážně přísahal o čemkoli, aniž si toho byl vědom – a teprve pak si to uvědomí, provinil se. 1 2 3 4

Když se tedy jednou z těchto věcí proviní, ať vyzná, v čem se prohřešil. Jako odškodnění za hřích, jehož se dopustil, ať Hospodinu 5 6

- 7 přinese samici z bravu, ovci nebo kozu, jako oběť za hřích. Kněz
 8 pak za něj kvůli jeho hříchu vykoná obřad smíření. Nemá-li však
 9 na jehně, přinese Hospodinu jako odškodnění za svůj prohřešek
 10 dvě hrdličky nebo dvě holoubata, jedno k oběti za hřích a druhé
 11 k zápalné oběti. Přinese je ke knězi, jenž bude obětovat nejprve
 12 to, které je určeno k oběti za hřích. Nehtem mu zespodu pood-
 13 štípne hlavu, ale neodtrhne ji. Trochou krve oběti za hřích stříkne
 14 na stěnu oltáře a zbytek krve bude vymáčknut k patě oltáře; je to
 15 oběť za hřích. Z druhého pak připraví zápalnou oběť podle pravi-
 16 del. Tak za něj kněz vykoná obřad smíření kvůli hříchu, jehož se
 17 dopustil, a bude mu odpuštěno.
- 18 Jsou-li však i dvě hrdličky nebo dvě holoubata nad jeho mož-
 19 nosti, přinese ten, kdo se prohřešil, jako svou oběť za hřích dese-
 20 tinu efy bílé mouky. Nepochybně ji olejem a nepoloží na ni kadidlo,
 21 neboť je to oběť za hřích. Přinese ji ke knězi a ten z ní vezme
 22 hrst jako památeční díl a nechá ji dýmat na oltáři jako ohnivou
 23 oběť Hospodinu; to bude oběť za hřích. Tak za něj kněz vykoná
 24 obřad smíření kvůli hříchu, jehož se v kterékoli z těchto případů
 25 dopustil, a bude mu odpuštěno. Zbytek mouky pak případně
 26 knězi tak jako při moučné oběti.“

Oběti odškodnění

- 14,15 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Zklame-li někdo a nedopat-
 16 řením zanedbá, co je svaté Hospodinu, pak ať přivede Hospodinu
 17 jako odškodnění berana bez vady o určené ceně alespoň dvou
 18 šekelů stříbra (měřeno podle šekelu svatyně). To je oběť odškod-
 19 nění. To, co ze svatých věcí zanedbal, nahradí, přidá k tomu ještě
 20 pětinu a dá to knězi. Kněz pak za něj obětováním berana odškod-
 21 nění vykoná obřad smíření, a bude mu odpuštěno.
- 22 Prohřeší-li se někdo tím, že nevědomě překročí některé Hospo-
 23 dinovo přikázání a udělá něco, co se nesmí, provinil se a ponese
 24 vinu. Přivede tedy ke knězi berana bez vady o určené ceně jako
 25 oběť odškodnění. Kněz za něj vykoná obřad smíření kvůli neú-
 26 myslnému hříchu, jehož se dopustil, aniž to věděl, a bude mu od-
 27 puštěno. Je to oběť odškodnění, neboť se vskutku provinil proti
 28 Hospodinu.“

6 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Člověk se prohřeší a zklame 1
 Hospodina v těchto případech: Když svého bližního podvede 2
 ohledně věci svěřené do úschovy či do zástavy nebo když bude 3
 svého bližního okrádat či vydírat anebo když najde ztracenou věc 3
 a křivopřísežně ji zapře. Čehokoli takového se člověk dopustí, 3
 zhřeší.

Protože se tedy prohřešil a provinil, musí vše vrátit – ať už to 4
 ukradl nebo si to vynutil vydíráním nebo mu to bylo svěřeno do 4
 úschovy nebo to byla ztracená věc, kterou našel, anebo cokoli, 5
 o čem křivě přísahal. Nahradí to v plné výši a přidá k tomu ještě 5
 pětinu. V den své oběti odškodnění to odevzdá právoplatnému 6
 majiteli. Jako odškodnění přivede Hospodinu berana bez vady 6
 o určené ceně; přivede jej ke knězi jako oběť odškodnění. Kněz 7
 za něj před Hospodinem vykoná obřad smíření, a bude mu od- 7
 puštěno, čehokoli se dopustil a čím se provinil.“

Jak obětovat

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Dej Áronovi a jeho synům ná- 8,9
 sledující pokyny. Toto je zákon o zápalné oběti: Zápalná oběť ať 8,9
 zůstane celou noc až do rána v žárovišti na oltáři, kde bude 9
 planout oheň. Kněz ať si oblékne lněné šaty a pod ně lněné spodky. 10
 Vybere popel ze zápalné oběti strávené ohněm na oltáři a vysype jej 10
 poblíž oltáře. Potom se převlékne a vynese popel na čisté místo 11
 ven za tábor.

Ať na oltáři plane oheň, ať nikdy nezhasne! Na něm kněz 12
 každé ráno zapálí dříví, na něm narovná zápalnou oběť a na něm 12
 nechá dýmat tuk pokojných obětí. Ať na oltáři stále plane oheň, 13
 ať nikdy nezhasne!

Toto je zákon o moučné oběti: Áronovi synové ji přinesou před 14
 Hospodina k přední straně oltáře. Kněz z té oběti vezme hrst 15
 bílé mouky s olejem i všechno kadidlo, které je na moučné oběti, 15
 a nechá tento památeční díl dýmat na oltáři jako příjemnou vůni 16
 Hospodinu. Áron a jeho synové budou jíst, co z ní zůstane. Bu- 16
 dou to jíst nekvašené, a sice na svatém místě, na nádvoří Stanu 17
 setkávání. Nebudou to péci s kvasem, neboť jsem jim to dal jako 17

- 18 podíl ze svých ohnivých obětí. Je to svatosvaté, tak jako oběť za hřích a oběť odškodnění. Každý Áronův mužský potomek smí jíst z ohnivých obětí Hospodinu. To je věčné ustanovení pro všechna vaše pokolení. Cokoli se jich dotkne, bude svaté.“
- 19,20 Hospodin dále promluvil k Mojžíšovi: „Áron i jeho synové budou v den svého pomazání přinášet Hospodinu tento obětní dar: desetinu efy bílé mouky jako stálou moučnou oběť, polovinu ráno a polovinu večer. Bude se smažit na plotně. Nasáklou olejem a rozdrobenou na kousky ji pak přineseš, abys ji obětoval jako příjemnou vůni Hospodinu. Áronův syn, jenž přijme kněžské pomazání po něm, udělá totéž. Věčným ustanovením náleží 22 Hospodinu; nechtě se celá obrátí v dým. Každá moučná oběť přinášená knězem ať celá shoří; nebude se jíst.“
- 24,25 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Promluv k Áronovi a jeho synům. Toto je zákon o oběti za hřích: Na místě, kde se zabíjí zápalná oběť, se bude před Hospodinem zabíjet i oběť za hřích. 26 Bude svatosvatá. Kněz, který ji obětuje, ji bude jíst; ať je snědena na svatém místě, na nádvoří Stanu setkávání. Cokoli se dotkne jejího masa, bude svaté. Kdyby trochu její krve stříklo na roucho, 27 vyper potřísněnou látku na svatém místě. Hliněná nádoba, v níž se vařilo její maso, ať je rozbita. Pokud se vařilo v měděné nádobě, ať 28 je vydrhnuta a vypláchnuta vodou. Každý mužského pohlaví v kněžských rodinách ji smí jíst; bude svatosvatá. Nesmí se však 29 jíst žádná oběť za hřích, jejíž krev se vnáší do Stanu setkávání k vykonání obřadu smíření ve svatyni. Ta musí být spálena ohněm.“

- 1,2 **7** „Toto je zákon o oběti odškodnění: Bude svatosvatá. Oběť odškodnění bude zabita na místě, kde se zabíjí zápalná oběť. 3 Její krví ať se pokropí oltář ze všech stran. Potom bude obětován 4 všechn její tuk: tučný ocas, tuk přikrývající vnitřnosti, obě ledviny s tukem, který je na nich i na slabinách, a jaterní lalok, který 5 bude odňat spolu s ledvinami. Kněz to pak nechá dýmat na oltáři 6 jako ohnivou oběť Hospodinu; je to oběť odškodnění. Každý mužského pohlaví v kněžských rodinách ji smí jíst. Bude se jíst na svatém místě a bude svatosvatá.

Pro oběť za hřích a oběť odškodnění platí tentýž zákon: Případne 7
 knězi, který s ní vykonal obřad smíření. Knězi, který přinese něčí 8
 zápalnou oběť, případne kůže ze zápalné oběti, kterou vykonal.
 Rovněž každá moučná oběť upečená v peci, připravená na pánvi 9
 nebo na plotně případne knězi, který ji vykonal. Každá moučná 10
 oběť zadělaná olejem nebo suchá pak případne všem Áronovým
 synům rovným dílem.

Toto je zákon o pokojné oběti přinášené Hospodinu: Přináší-li 11,12
 ji někdo z vděčnosti, ať spolu s ní přinese jako oběť díkůvzdání
 nekvašené bochánky zadělané olejem, nekvašené placky pomazané
 olejem a smažené bochánky z bílé mouky zadělané olejem. Se 13
 svou pokojnou obětí díkůvzdání ať přinese darem kromě bochánků
 také kvašený chléb. Z každého z těchto darů pak poskytne jeden 14
 kus jako obětní příspěvek pro Hospodina. Ten případne knězi,
 který kropil oltář krví pokojné oběti. Maso pokojné oběti díků- 15
 vzdání se bude jíst v den jejího obětování; ať z něj nic nezůstane
 do rána.

Přináší-li se tato oběť na základě slibu nebo jako dobrovolný 16
 dar, bude se jíst v den jejího obětování. Co z masa oběti zbyde, se 17
 však smí jíst i nazítří. Co zbyde až do třetího dne, bude spáleno
 ohněm. Kdyby se maso pokojné oběti jedlo i třetího dne, nedojde 18
 ten, kdo ji obětoval, zalíbení. Nebude mu počítána, bude ohav-
 ností a člověk, který by z ní jedl, ponese vinu. Maso se rovněž 19
 nesmí jíst, dotkne-li se čehokoli nečistého; musí být spáleno oh-
 něm. Ostatní maso smí jíst každý, kdo je čistý. Kdyby však někdo 20
 jedl maso Hospodinovy pokojné oběti ve stavu vlastní nečistoty,
 bude vyobcován ze svého lidu. Rovněž kdyby se někdo dotkl 21
 čehokoli nečistého – ať už lidské nečistoty, nečistého zvířete nebo
 jakékoli nečisté ohavnosti – a potom jedl něco z masa Hospodi-
 novy pokojné oběti, bude vyobcován ze svého lidu.“

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Mluv k synům Izraele: Nesmíte 22,23
 jíst žádný tuk – ať už z hovězího dobytka nebo z ovce či
 kozy. Tuk zdechlého nebo rozsápaného zvířete se smí užívat 24
 k různým účelům, ale jíst jej rozhodně nesmíte. Každý, kdo by 25
 jedl tuk dobytčete, z něhož přinesl ohnivou oběť Hospodinu, bude

26 vyobcován ze svého lidu. V žádném ze svých příbytků nesmíte
 27 jíst žádnou krev – ať už z ptactva nebo z dobytka. Kdokoli by
 jedl jakoukoli krev, bude vyobcován ze svého lidu.“

28,29 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Mluv k synům Izraele: Ten,
 kdo obětuje pokojnou oběť Hospodinu, ať ze své pokojné oběti
 30 přinese Hospodinu dar. Vlastníma rukama ať přinese ohnivé oběti
 Hospodinu: přinese tuk s hrudím, aby je zvedáním nabídl Hospo-
 31 dinu. Kněz nechá tuk dýmat na oltáři, ale hrudí připadne Áronovi
 32 a jeho synům. Pravou kýtu ze svých pokojných obětí odevzdáte
 33 jako obětní příspěvek knězi. Podíl pravé kýty připadne tomu
 z Áronových synů, jenž bude obětovat krev a tuk z pokojné obě-
 34 ti. Hrudí pozvedání i kýtu odevzdání jsem totiž synům Izraele
 odebral z jejich pokojných obětí a dal jsem je knězi Áronovi a jeho
 synům. Ti je budou věčným ustanovením přijímat od synů Izraele.“

35 Toto je podíl z Hospodinových ohnivých obětí, patřící Áronovi
 a jeho synům ode dne, kdy budou uvedeni do kněžské služby
 36 Hospodinu. Hospodin přikázal, aby jej dostávali od synů Izraele
 ode dne svého pomazání. Je to věčné ustanovení pro všechna
 jejich pokolení.

37 Toto je zákon o zápalné oběti, moučné oběti, oběti za hřích,
 38 oběti odškodnění, oběti pověření a pokojné oběti. Hospodin jej
 vydal Mojžíšovi na hoře Sinaj v den, kdy přikázal synům Izraele,
 aby obětovali své dary Hospodinu na Sinajské poušti.

Zahájení kněžské služby

1,2 **8** Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Vezmi Árona s jeho syny
 a jejich roucha, olej pomazání, býčka k oběti za hřích, dva be-
 3 rany a koš nekvašeného pečiva a shromáždí celou obec ke vchodu
 do Stanu setkávání.“

4 Mojžíš tedy učinil, jak mu Hospodin přikázal. Když se pak
 5 obec shromáždila u vchodu do Stanu setkávání, Mojžíš obci řekl:
 „Toto nám přikázal vykonat Hospodin.“

6 Mojžíš nechal přistoupit Árona s jeho syny a omyl je vodou.
 7 Navlékl mu suknici, přepásal ho šerpou, oblékl mu plášť, na něj

umístil efod, přepásal ho tkaným pásem efodu a tak mu jej připevnil. Na něj umístil náprsník a do náprsníku vložil urim a tumim. 8
 Na hlavu mu nasadil turban a na turban zepředu připevnil zlatý štítek, totiž korunu svatosti, jak Mojžíšovi přikázal Hospodin. 9

Potom vzal Mojžíš olej pomazání a pomazal Příbytek i všechno, co bylo v něm, aby to posvětil. Sedmkrát jím stříkl na oltář a pomazal oltář s veškerým jeho náčiním i umyvadlo s podstavcem, aby je posvětil. Část oleje pomazání také vylil na Áronovu hlavu a pomazal ho, aby ho posvětil. 10
 11
 12

Potom Mojžíš nechal přistoupit Áronovy syny, oblékl jim suknice, přepásal je šerpou a uvázal jim pokrývky hlavy, jak Mojžíšovi přikázal Hospodin. 13

Přivedl býčka k oběti za hřích, a když Áron se svými syny vložil ruce na hlavu býčka obětovaného za hřích, Mojžíš jej zabil. Pak vzal jeho krev a prstem potřel rohy oltáře ze všech stran, aby oltář očistil od hříchu. Zbytek krve vylil k patě oltáře. Tak jej posvětil ke konání obřadů smíření. Mojžíš vzal také všechn tuk, který byl kolem vnitřností, jaterní lalok, obě ledviny i jejich tuk a nechal to dýmat na oltáři. Samotného býčka, jeho kůži, maso a výkaly pak spálil na ohni venku za táborem, jak Mojžíšovi přikázal Hospodin. 14
 15
 16
 17

Pak přivedl berana k zápalné oběti, a když Áron se svými syny vložili ruce na hlavu berana, Mojžíš jej zabil. Potom pokropil oltář ze všech stran krví. Berana rozsekal na díly a nechal ty díly i s hlavou a tukem dýmat na oltáři. Jeho vnitřnosti a nohy Mojžíš omyl vodou a celého berana nechal dýmat na oltáři. Byla to příjemně vonící zápalná oběť, byla to ohnivá oběť Hospodinu, jak Mojžíšovi přikázal Hospodin. 18
 19
 20
 21

Pak přivedl druhého berana, berana pověření, a když Áron se svými syny vložili ruce na hlavu berana, zabil jej. Mojžíš pak vzal trochu jeho krve a potřel jí lalůček Áronova pravého ucha, palec jeho pravé ruky a palec jeho pravé nohy. Potom nechal přistoupit Áronovy syny a krví jim potřel lalůček pravého ucha, palec pravé ruky a palec pravé nohy. Zbytkem krve pak ze všech stran pokropil oltář. Potom vzal tuk (tučný ocas a všechn tuk kolem vnitřností, jaterní lalok i obě ledviny s jejich tukem) a pravou kýtu. Z koše nekvašeného pečiva, který je před Hospodinem, vzal jeden nekvašený 22
 23
 24
 25
 26

27 bochánek, jeden chlebový bochánek zadělaný olejem a jednu
 28 placku a položil je na onen tuk a pravou kýtu. To vše vložil do
 29 Áronových dlaní a do dlaní jeho synů, aby to zvedáním nabízeli
 30 Hospodinu. Potom to Mojžíš vzal z jejich dlaní a nechal vše dýmat
 na oltáři spolu se zápalnou obětí. Byla to příjemně vonící oběť
 pověření, byla to ohnivá oběť Hospodinu. Mojžíš vzal také hrudí
 a zvedáním je nabídl Hospodinu. To byl Mojžíšův podíl z berana
 pověření, jak Mojžíšovi přikázal Hospodin.

30 Potom vzal Mojžíš trochu oleje pomazání a trochu krve, která
 byla na oltáři, a postříkal tím Árona a jeho roucha a s ním i jeho
 syny a jejich roucha. Tak posvětil Árona i jeho roucha a s ním
 i jeho syny a jejich roucha.

31 Tehdy Mojžíš Áronovi a jeho synům řekl: „Uvařte maso u vchodu
 do Stanu setkávání a tam ho snězte s chlebem, který je v koši po-
 32 věření, jak jsem přikázal: ‚Áron a jeho synové je budou jíst.‘ Co
 33 z masa a chleba zbyde, spálíte ohněm. Po sedm dní neodejdete
 34 od vchodu do Stanu setkávání, dokud se nevyplní doba vašeho po-
 věřování. Vaše pověřování potrvá sedm dní. Hospodin přikázal, aby
 za vás byl konán obřad smíření tak, jak byl vykonán dnešního dne.
 35 Zůstanete u vchodu do Stanu setkávání dnem i nocí po sedm dní
 a budete držet Hospodinovu stráž, abyste nezemřeli, neboť tak mi
 to bylo přikázáno.“

36 Áron pak se svými syny vykonal vše, co Hospodin skrze Mojžíše
 přikázal.

1 **9** Osmého dne pak Mojžíš zavolal Árona a jeho syny i starší
 2 Izraele a řekl Áronovi: „Vezmi si mladé tele k oběti za hřích a
 berana k zápalné oběti, oba bez vady, a obětuj je před Hospodinem.

3 Synům Izraele pak řekni: Vezměte kozla k oběti za hřích, tele
 4 a beránka k zápalné oběti (oba roční, bez vady), také býka a berana
 k pokojné oběti, aby byli obětováni před Hospodinem spolu s mouč-
 nou obětí zadělanou olejem. Dnes se vám totiž ukáže Hospodin.“

5 Vzali tedy to, co Mojžíš přikázal, před Stan setkávání a celá obec
 6 přistoupila a postavila se před Hospodina. Tehdy Mojžíš řekl: „Toto
 nám přikázal Hospodin. Když to vykonáte, ukáže se vám Hospodi-
 nova sláva.“

Potom Mojžíš řekl Áronovi: „Přístup k oltáři, obětuj svou oběť 7
za hřích a svou zápalnou oběť a vykonej tak za sebe i za lid obřad
smíření. Obětuj také dar lidu a vykonej za ně obřad smíření, jak
přikázal Hospodin.“

Áron tedy přistoupil k oltáři a zabil své tele jako oběť za hřích. 8
Když mu pak Áronovi synové podali krev, namočil si v ní prst a po- 9
třel rohy oltáře. Zbytek krve vylil k patě oltáře. Tuk, ledviny 10
a jaterní lalok z oběti za hřích nechal dýmat na oltáři, jak Hos-
podin přikázal Mojžíšovi. Maso a kůži však spálil na ohni venku za 11
táborem.

Poté zabil zápalnou oběť. Áronovi synové mu podali krev a on 12
jí pokropil oltář ze všech stran. Podali mu zápalnou oběť rozse- 13
kanou na díly a hlavu, a on to dal dýmat na oltář. Když omyl 14
vnitřnosti a nohy, dal je dýmat na oltáři spolu se zápalnou obětí.

Potom obětoval dar lidu. Vzal kozla oběti za hřích lidu, zabil 15
jej a obětoval jej za hřích tak jako předešlou oběť. Nechal přinést 16
také zápalnou oběť a obětoval ji podle pravidel. Pak nechal při- 17
nést moučnou oběť, vzal z ní hrst a dal ji dýmat na oltáři vedle
ranní zápalné oběti. Potom zabil býka a berana pokojné oběti za 18
lid. Áronovi synové mu podali krev, již pokropil oltář ze všech
stran, a tučné kusy z býka i z berana – tučný ocas, tuk přikrýva- 19
jící vnitřnosti, ledviny a jaterní lalok. Tyto tučné kusy položili na
hrudí a on je nechal dýmat na oltáři. Hrudí a pravou kýtu pak 20
Áron zvedáním nabídl Hospodinu, jak Mojžíš přikázal. 21

Potom Áron vztáhl ruce k lidu a požehnal jim. Když dokončil 22
oběť za hřích a zápalnou i pokojnou oběť, sestoupil a vešel 23
s Mojžíšem do Stanu setkávání. Potom vyšli ven a žehnali lidu.
Vtom se všemu lidu ukázala Hospodinova sláva. Od Hospodina 24
totiž vyšlehl oheň a pohltil zápalnou oběť i tučné kusy na oltáři.
A když to všechen lid spatřil, vykřikli a padli na tvář.

Kněžská selhání

10 Áronovi synové Nádab a Abihu pak vzali každý svou 1
kadidelnicí, dali do nich oheň, položili na něj kadidlo a obě-
tovali před Hospodinem nepatřičný oheň, jaký jim nepřikázal.

- 2 Tehdy vyšlehl od Hospodina oheň a pohltil je, a tak zemřeli před Hospodinem.
- 3 Mojžíš řekl Áronovi: „To měl Hospodin namysli, když řekl:
- Na těch, kdo ke mně přistupují,
projevím svou svatost;
před tváří všeho lidu
projevím svou slávu.“
- 4 A Áron mlčel. Mojžíš tedy zavolal Mišaele a Elsafana, syny Uziele, Áronova strýce, a řekl jim: „Přistupte a vynesete své bratrance od svatyně ven za tábor!“ Přistoupili tedy a odnesli je v jejich suknicích ven za tábor, jak jim Mojžíš řekl.
- 6 Mojžíš řekl Áronovi a jeho zbylým synům Eleazarovi a Itamarovi: „Nerozpouštějte si vlasy na znamení smutku a netrhejte svá roucha, abyste nezemřeli a aby se Bůh nerozhněval na celou obec! Vaši bratři, celá izraelská rodina, budou oplakávat ty, jež
- 7 Hospodin sežehl. Vy však neodcházejte od vchodu do Stanu setkávání, abyste nezemřeli, neboť je na vás olej Hospodinova pomazání.“ Zachovali se tedy podle Mojžíšova slova.
- 8,9 Hospodin promluvil k Áronovi: „Když budete vcházet do Stanu setkávání, nebudeš ty ani tví synové pít víno ani opojný nápoj, abyste nezemřeli. To je věčné ustanovení pro všechna vaše pokolení:
- 10 Rozlišujte mezi svatým a obyčejným a mezi čistým a nečistým
- 11 a učte syny Izraele všem ustanovením, která jim Hospodin vydal skrze Mojžíše.“
- 12 Mojžíš pak Áronovi a jeho zbylým synům Eleazarovi a Itamarovi řekl: „Vezměte moučnou oběť, která zbyla z Hospodinových ohnivých obětí a jezte ji nekvašenou poblíž oltáře, neboť je svato-
- 13 svatá. Sníte ji na svatém místě, neboť je to stanovený příděl z Hospodinových ohnivých obětí pro tebe i pro tvé syny. Tak mi
- 14 to bylo přikázáno. Také hrudí pozvedání i kýtu odevzdání budete jíst na čistém místě – ty a s tebou tvoji synové i tvé dcery – neboť
- 15 jsou tobě i tvým potomkům dány jako stanovený příděl z pokojných obětí synů Izraele. Kýtu odevzdání a hrudí pozvedání přinesou spolu s ohnivými oběťmi tuku, aby to zvedáním nabídli

Hospodinu. Věcným ustanovením to případně tobě a tvým synům, jak Hospodin přikázal.“

Mojžíš pak zjišťoval, co se stalo s kozlem oběti za hřích, a ukázalo se, že byl spálen. Rozhněval se tedy na Eleazara a Itamara, Áronovy zbývající syny, a řekl: „Proč jste oběť za hřích nesnědli na svatém místě? Vždyť je svatosvatá a byla vám dána, abyste snali vinu obce, abyste za ně před Hospodinem vykonali obřad smíření! Pohledte, krev oběti nebyla vnesena dovnitř svatyně. Proto jste ji měli sníst na svatém místě, jak jsem přikázal!“

Áron však Mojžíšovi odpověděl: „Pohleď, dnes obětovali před Hospodinem svou oběť za hřích a svou zápalnou oběť, a mě postihly takové věci! Kdybych dnes jedl oběť za hřích, uznal by to snad Hospodin za správné?“

A když to Mojžíš uslyšel, uznal to za správné.

CO JE ČISTOTA

Čisté a nečisté pokrmy

11 Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi: „Mluvte k synům Izraele: Ze všech živočichů na zemi smíte jíst tyto: Smíte jíst každého přežvýkavého sudokopytníka. Nesmíte však jíst ty, kteří jsou jen přežvýkavci nebo jen sudokopytníci. Velbloud sice přežvykuje, ale nemá rozdělené kopyto – je tedy pro vás nečistý. Daman sice přežvykuje, ale nemá rozdělené kopyto – je tedy pro vás nečistý. Zajíc sice přežvykuje, ale nemá rozdělené kopyto – je tedy pro vás nečistý. Naopak vepř je sudokopytník, ale nepřežvykuje – je tedy pro vás nečistý. Jejich maso nesmíte jíst, jejich zdechliny se nedotknete. Budou pro vás nečistí.“

Ze všech vodních živočichů smíte jíst tyto: Smíte jíst všechny sladkovodní i mořské tvory, kteří mají ploutve a šupiny. Všichni mořští i sladkovodní tvorové bez ploutví a šupin (ať už drobná vodní havěť nebo velcí vodní tvorové) však pro vás budou ohavností a ohavností pro vás zůstanou. Jejich maso nesmíte jíst, jejich zdechliny se budete štítit. Cokoli ve vodách nemá ploutve a šupiny, bude pro vás ohavností.

13 Toto jsou ptáci, jichž se budete štítit. Nesmějí se jíst, jsou
 14 ohavní: orel, orlosup, mořský orel, luňák, různé druhy jestřábů,
 15,16 všechny druhy havranů, dále pštros, sova, racek, různé druhy
 17,18,19 sokolů, sýček, kormorán, výr, ibis, pelikán, sup, čáp, různé druhy
 volavek a také dudek a netopýr.

20 Všechn křídlatý hmyz lezoucí po čtyřech pro vás bude ohav-
 21 ností. Smíte z něj ale jíst to, co má další členěné nožky ke skákání
 22 po zemi, jako jsou různé druhy kobylek, sarančat, cvrčků a koníků.
 23 Všechn ostatní křídlatý čtvernohý hmyz pro vás bude ohavností.

24 Těmito živočichy byste se poskvrnili. Kdokoli se dotkne jejich
 25 zdechliny, bude nečistý až do večera. Kdokoli by nesl něco z jejich
 zdechliny, vypere svůj oděv a bude nečistý až do večera.

26 Každý kopytník, který nemá rozdělené kopyto a který nepře-
 žvykuje, pro vás bude nečistý. Kdokoli se ho dotkne, bude nečistý.
 27 Každý čtyřnohý živočich, který chodí po tlapách, pro vás bude
 nečistý. Kdokoli se dotkne jejich zdechliny, bude nečistý až do ve-
 28 čera. Kdokoli by nesl jejich zdechlinu, vypere svůj oděv a bude
 nečistý až do večera. Jsou pro vás nečistí.

29 Z drobné havěti hemžící se po zemi pro vás bude nečisté toto:
 30 lasice, myš, různé druhy ještěřů, gekon, varan, ještěrka, mlok
 31 a chameleon. To je pro vás ze vši havěti nečisté. Kdokoli se dotkne
 32 jejich mršiny, bude nečistý až do večera. Cokoli, nač jejich mršina
 upadne, bude nečisté. Ať je to předmět ze dřeva nebo oděv, kůže,
 pytlovina či jakékoli nářadí, položí se to do vody a bude nečisté až
 33 do večera; potom to bude čisté. Kdyby taková mršina spadla do
 nějaké hliněné nádoby, všechno v ní bude nečisté a nádobu musíte
 34 rozbít. Každý pokrm, který přišel do styku s vodou z té nádoby,
 bude nečistý. Také každý nápoj v jakékoli takové nádobě bude nečis-
 35 tý. Cokoli, nač upadne taková zdechlina, bude nečisté. Pec i krb
 36 budou zbořeny – jsou nečisté a nečisté pro vás zůstanou. Pramen
 nebo jímka na vodu ovšem zůstanou čisté. Cokoli se však dotkne
 37 takových zdechlin, bude nečisté. Když taková zdechlina upadne na
 38 jakékoli osivo, zůstane osivo čisté. Bylo-li však předtím, než na něj
 taková zdechlina upadla, namočeno vodou, bude pro vás nečisté.

39 Když pojde nějaké zvíře, které smíte jíst, bude ten, kdo se
 40 dotkl jeho zdechliny, nečistý až do večera. Kdo by z té zdechliny

něco snědl, vypere svůj oděv a bude nečistý až do večera. Také ten, kdo by tu zdechlinu nesl, vypere svůj oděv a bude nečistý až do večera.

Veškerá havěť hemžící se po zemi pro vás bude ohavností, 41
nejzte ji. Nesmíte jíst žádnou havěť hemžící se po zemi, ať už se 42
plazí po břiše, nebo leze po čtyřech či více nohách. Je to ohavnost.

Neposkvrňujte se jakoukoli hemžící se havětí. Neposkvrňujte se 43
jimi, abyste se nestali nečistými. Vždyť já jsem Hospodin, váš Bůh! 44
Posvěťte se a buďte svatí, neboť já jsem svatý, a neposkvrňujte se
žádnou havětí plazící se po zemi. Vždyť já jsem Hospodin, jenž vás 45
vyvedl z egyptské země, abych byl vaším Bohem. Buďte svatí, neboť
já jsem svatý.“

Toto je zákon ohledně zvěře, ptactva, všech vodních živočichů 46
i všeho, co se hemží po zemi. Podle něj se rozlišuje mezi čistým 47
a nečistým a mezi povolenými a zakázanými pokrmy.

Čistota po porodu

12 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Mluv k synům Izraele: 1,2
Když žena počne a porodí chlapce, bude po sedm dní ne-
čistá, stejně jako v době svého pravidelného krvácení. Osmého 3
dne bude chlapec obřezán, ale matčino očišťování od krve potrvá 4
ještě třicet tři dny. Dokud se nevyplní doba jejího očišťování,
nedotkne se ničeho svatého a nepřijde ke svatyni. Porodí-li dívku, 5
bude po dva týdny nečistá jako při svém krvácení a její očišťování
od krve potrvá ještě šedesát šest dní.

Když uplyne doba jejího očišťování po narození syna nebo dcery, 6
přivede knězi ke vchodu do Stanu setkávání ročního beránka
k zápalné oběti a holoubě nebo hrdličku k oběti za hřích. Kněz je 7
bude obětovat před Hospodinem a vykoná za ni obřad smíření,
a tak bude očištěna od svého krvotoku. Toto je zákon o ženě, která
porodila chlapce nebo dívku.

Nemá-li však na jehně, vezme dvě hrdličky nebo dvě holoubata, 8
jedno k zápalné oběti a druhé k oběti za hřích. Kněz za ni vykoná
obřad smíření, a tak bude očištěna.“

Čistota pokožky

- 1,2 **13** Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi: „Když někdo bude mít na kůži otok, vyrážku nebo světlou skvrnu jevící se jako rána malomocenství, ať je přiveden ke knězi Áronovi nebo k jednomu z jeho synů, kněží. Kněz pak ránu na kůži prohlédne: Pokud ochlupení na ráně zbělelo a rána je napohled hlubší než okolní kůže, je to rána malomocenství. Po prohlídce jej kněz prohlásí za nečistého. Je-li to však jen bílá skvrna, jež napohled není hlubší než okolní kůže a jejíž ochlupení nezbělelo, kněz postiženého odloučí na sedm dní. Sedmého dne jej prohlédne: Shledá-li, že se rána zastavila a nešíří se po kůži, odloučí ho na dalších sedm dní. Sedmého dne jej kněz prohlédne znovu: Je-li rána matná a nešíří se po kůži, prohlásí jej za čistého – je to jen vyrážka. Vypere svůj oděv a bude čistý. Rozšíří-li se vyrážka poté, co se ukázal knězi a byl prohlášen za čistého, musí se knězi ukázat znovu. Kněz ho prohlédne: Šíří-li se vyrážka po kůži, kněz jej prohlásí za nečistého – je to malomocenství.
- 9 Když se na člověku objeví rána malomocenství, ať je přiveden ke knězi. Kněz ho prohlédne: Je-li na kůži bílý otok, od něhož zbělelo ochlupení, a na otoku je jizva živého masa, je to pokročilé malomocenství kůže – kněz jej prohlásí za nečistého. Neodloučí ho, neboť je zjevně nečistý. Jestliže však malomocenství na kůži propukne tak, že pokryje celou kůži postiženého od hlavy až k patě, kamkoli padne kněžův zrak, kněz ho prohlédne: Pokrylo-li malomocenství celé jeho tělo, prohlásí postiženého za čistého – jestliže všechno zbělelo, je čistý. Kdykoli by se však na něm ukázalo živé maso, bude nečistý. Jakmile kněz spatří živé maso, prohlásí jej za nečistého. Živé maso je nečisté – je to malomocenství. Jakmile živé maso zmizí a místo zbělá, přijde postižený ke knězi. Kněz ho prohlédne: Pokud postižené místo zbělelo, prohlásí jej za čistého – je čistý.
- 18,19 Když bude na kůži vřed, který se zhojil, a na místě toho vředu vznikne bílý otok nebo bělavě narudlá skvrna, musí být ukázán knězi. Kněz místo prohlédne: Je-li napohled hlubší než okolní kůže a ochlupení na něm zbělelo, kněz jej prohlásí za nečistého –

je to rána malomocenství, vypukla na vředu. Jestliže však kněz 21
místo prohlédne a uvidí, že ochlupení na něm není bílé, že není
hlubší než okolní kůže a je matné, odloučí ho kněz na sedm dní.
Pokud se po kůži rozšíří, prohlásí jej kněz za nečistého – je to 22
rána malomocenství. Pokud skvrna zůstane na místě a nerozšíří 23
se, je to jizva po vředu – kněz jej prohlásí za čistého.

Když bude na kůži spálenina od ohně a na jizvě po ní vznikne 24
bělavě narudlá nebo bílá skvrna, kněz ji prohlédne: Pokud ochlupení 25
na skvrně zbělelo a je napohled hlubší než okolní kůže, je to malo-
mocenství, vypuklo na spálenině. Kněz jej prohlásí za nečistého –
je to rána malomocenství. Jestliže však kněz skvrnu prohlédne 26
a uvidí, že její ochlupení není bílé, není hlubší než okolní kůže a je
matné, odloučí ho kněz na sedm dní. Sedmého dne jej kněz pro- 27
hlédne: Pokud se skvrna po kůži rozšíří, prohlásí jej kněz za nečis-
tého – je to rána malomocenství. Pokud ale skvrna zůstane na 28
místě, nerozšíří se po kůži a bude matná, je to otok po spálenině –
kněz jej prohlásí za čistého, neboť je to jizva po spálenině.

Když bude nějaký muž nebo žena postižen na hlavě nebo na 29
bradě, kněz ránu prohlédne: Bude-li napohled hlubší než okolní 30
kůže a bude-li její ochlupení nažloutlé a tenké, prohlásí jej kněz
za nečistého – je to prašivina, druh malomocenství na hlavě nebo
na bradě. Když ale kněz ránu prašiviny prohlédne a ta nebude 31
napohled hlubší než okolní kůže a nebude na ní žádné černé
ochlupení, odloučí kněz postiženého prašivinou na sedm dní. Sed- 32
mého dne kněz ránu prohlédne znovu: Pokud se prašivina nešíří,
její ochlupení není zažloutlé a není napohled hlubší než okolní 33
kůže, pak ať se postižený oholí; ať však neholí místo zasažené
prašivinou. Kněz potom člověka s prašivinou odloučí na dalších 34
sedm dní. Sedmého dne kněz prašivinu prohlédne znovu: Pokud
se prašivina po kůži nešíří a není napohled hlubší než okolní
kůže, prohlásí jej kněz za čistého. Vypere svůj oděv a bude čistý.
Rozšíří-li se prašivina poté, co byl prohlášen za čistého, musí ho 35,36
prohlédnout kněz: Šíří-li se prašivina po kůži, ať kněz již nehledá
zažloutlé ochlupení – postižený je nečistý. Shledá-li však, že se 37
prašivina zastavila a že na ní vyrostlo černé ochlupení, prašivina
se zhojila – je čistý a kněz jej prohlásí za čistého.

38,39 Když bude mít muž nebo žena na kůži bílé skvrny, kněz je prohlédne: Jsou-li skvrny na kůži matně bělavé, je to lišej, jenž vypukl na kůži – je čistý.

40 Když někomu vypadají vlasy na temeni, takže má pleš, je čistý.
41,42 Vypadají-li mu vlasy na skráních, takže má holé čelo, je čistý. Když ale na holém čele nebo na pleši vznikne bělavě narudlá rána, je to malomocenství bující na holém čele nebo na pleši. Kněz ho prohlédne: Je-li na jeho holém čele nebo na pleši rána s bělavě narudlým otokem, podobná kožnímu malomocenství, je ten člověk malomocný. Je nečistý – kněz jej musí prohlásit za nečistého, neboť je postižen na hlavě.

45 Člověk postižený malomocenstvím bude mít roztržený oděv, rozpuštěné vlasy a zastřená ústa a bude volat: ‚Nečistý! Nečistý!‘
46 Po celou dobu svého postižení zůstane nečistý. Jako nečistý musí bydlet o samotě, ve zvláštním příbytku venku za táborem.

Čistota oděvu

47,48 Když rána malomocenství napadne vlněný či lněný oděv, vlněnou či lněnou tkaninu, kůži nebo cokoli z koženého, a ta rána bude nazelenalá nebo narudlá, je to rána malomocenství na oděvu, na kůži, na tkanině či na koženém předmětu – musí být ukázána knězi. Když kněz ránu prohlédne, nechá napadenou věc odloučit na sedm dní. Sedmého dne pak ránu prohlédne znovu. Jestliže se po oděvu, tkanině nebo koženém předmětu šíří, je to rána zhoubného malomocenství – je to nečisté. At je tedy oděv, vlněná či lněná tkanina i jakýkoli kožený předmět napadený tou ranou spálen, neboť jde o zhoubné malomocenství – musí to být spáleno ohněm. Pokud kněz ránu prohlédne a uvidí, že se po oděvu, tkanině nebo jakémkoli koženém předmětu nešíří, přikáže, aby napadenou věc vyprali, a odloučí ji na dalších sedm dní.
55 Po vyprání kněz ránu prohlédne: Shledá-li, že rána nezměnila barvu (i když se nerozšířila), je to nečisté – spálíš to ohněm, at už je hniloba na líci, či na rubu. Pokud však kněz ránu prohlédne a uvidí, že je po vyprání matná, pak ji od oděvu, kůže či tkaniny odtrhne. Ukáže-li se rána na oděvu, tkanině či koženém předmětu znovu, je to bující malomocenství – napadenou věc spálíš ohněm.

Oděv, tkanina či kožený předmět, z něhož rána po vyprání zmizí, bude vyprán znovu, a bude čistý.“ 58

Toto je zákon o ráně malomocenství na vlněném či lněném oděvu, na tkanině i jakémkoli koženém předmětu. Podle něj to bude prohlášeno za čisté či nečisté. 59

14 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Pro malomocného bude v čas jeho očišťování platit tento zákon: Musí být přiveden ke knězi. Kněz vyjde ven za tábor a prohlédne ho: Uvidí-li, že se rána malomocenství na postiženém zhojila, nechá pro toho, jenž chce být očištěn, přinést dva živé čisté ptáky, kus cedrového dřeva, šarlatovou látku a yzop. Kněz nechá jednoho ptáka zabít nad hliněnou nádobou s pramenitou vodou. Pak vezme živého ptáka, cedrové dřevo, šarlatovou látku a yzop a namočí to i s tím živým ptákem v krvi ptáka zabitého nad pramenitou vodou. Sedmkrát tou krví stříkne na člověka očišťovaného od malomocenství, a prohlásí jej za čistého. Živého ptáka pak vypustí do kraje. 1,2
3
4
5
6
7

Ten, kdo se očišťuje, si vypere oděv, oholí si veškeré ochlupení, omyje se vodou, a bude čistý. Potom vejde do tábora, ale po sedm dní ještě zůstane mimo svůj stan. Sedmého dne si znovu oholí veškeré ochlupení: vlasy, vousy, obočí i všechno ostatní ochlupení. Vypere si oděv, omyje si tělo vodou, a bude čistý. 8
9

Osmého dne pak vezme dva beránky bez vady, jednu roční ovečku bez vady, tři desetiny efy bílé mouky zadělané olejem jako moučnou oběť a jednu mírku oleje. Očišťující kněz postaví očišťovaného člověka s tím vším před Hospodina ke vchodu do Stanu setkávání. Potom kněz vezme jednoho beránka a bude ho obětovat s mírkou oleje jako oběť odškodnění; zvedáním to nabídne Hospodinu. Beránka zabije na místě, kde se zabíjí oběť za hřích a zápalná oběť, na svatém místě. Jak oběť za hřích, tak oběť odškodnění náleží knězi – je svatosvatá. Kněz pak nabere trochu krve z oběti odškodnění a potře očišťovanému lalůček pravého ucha, palec pravé ruky a palec pravé nohy. Vezme také trochu oleje z té mírky, odlije si do levé dlaně, namočí si v tom oleji pravý prst a sedmkrát jím stříkne před Hospodinem. Ze 10
11
12
13
14
15
16
17

18 zbytku oleje, který má v dlani, kněz potře očišťovanému lalůček
pravého ucha, palec pravé ruky a palec pravé nohy na místech,
19 kde má krev oběti odškodnění. Zbývajícím olejem v dlani kněz
potře hlavu toho, kdo se očišťuje, a tak za něj před Hospodinem
20 vykoná obřad smíření. Potom kněz vykoná oběť za hřích, a tak
očistí toho, kdo chce být očištěn, od jeho nečistoty. Nakonec
kněz zabije zápalnou oběť a obětuje ji spolu s moučnou obětí na
oltáři. Tak za něj vykoná obřad smíření, a bude čistý.

21 Je-li však ten člověk chudý a je to nad jeho možnosti, poskytně
pro obřad smíření jednoho beránka jako oběť odškodnění, dese-
tinu efy bílé mouky zadělané olejem jako moučnou oběť, jednu
22 mírku oleje a podle svých možností také dvě hrdličky nebo dvě
23 holoubata: jedno k oběti za hřích a druhé k zápalné oběti. Osmého
dne svého očišťování je přinese knězi před Hospodina ke vchodu
24 do Stanu setkávání. Kněz vezme beránka oběti odškodnění
25 a mírku oleje a zvedáním to nabídne Hospodinu. Potom beránka
zabije jako oběť odškodnění, nabere trochu jeho krve a potře
očišťovanému lalůček pravého ucha, palec pravé ruky a palec
26,27 pravé nohy. Z oleje si kněz trochu odlije do levé dlaně a pravým
28 prstem jím sedmkrát stříkne před Hospodinem. Trochou oleje,
který má v dlani, pak potře očišťovanému lalůček pravého ucha,
palec pravé ruky a palec pravé nohy na místech, kde má krev
29 oběti odškodnění. Zbývajícím olejem v dlani kněz potře hlavu
očišťovaného, a tak za něj před Hospodinem vykoná obřad smí-
30 ření. Potom podle svých možností připraví jednu hrdličku nebo
31 holoubě. Podle svých možností přinese jedno jako oběť za hřích
a druhé jako zápalnou oběť spolu s moučnou obětí. Takto kněz
vykoná před Hospodinem obřad smíření za toho, kdo se očiš-
ťuje.“

32 Toto je zákon o člověku, jenž je postižen malomocenstvím
a jehož očišťování je nad jeho možnosti.

Čistota staveb

33,34 Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi: „Až vejdete do
kanaánské země, kterou vám dávám do vlastnictví, a já na některý

dům v té zemi dopustím ránu malomocenství, přijde majitel domu a oznámí knězi: ‚Zdá se, že můj dům je napaden ranou.‘ 35

Předtím, než kněz přijde ránu prohlédnout, přikáže, aby byl dům vyprázdněn, aby nic z toho domu nebylo nečisté. Teprve potom kněz přijde prohlédnout dům. Prohlédne ránu: Je-li na stěnách domu rána, totiž nazelenalé nebo narudlé důlky napohled hlubší než okolní stěna, vyjde kněz před vchod domu a na sedm dní dům uzavře. Sedmého dne se kněz vrátí a ránu znovu prohlédne: Šíří-li se rána po stěnách domu, přikáže, aby napadené kameny byly vyňaty a vyhozeny na nečisté místo venku za městem. Vnitřek domu pak nechá na všech stranách oškrábat. Hlínu, kterou seškrabali, vysypou na nečisté místo venku za městem. Vyňaté kameny nahradí jinými; vezme se také jiná hlína a dům se znovu vymaže. Vráť-li se však rána a vypukne na domě i po vyjmutí kamenů, vyškrabání a novém vymazání domu, přijde kněz a ránu prohlédne: Šíří-li se rána po domě, je na domě zhoubné malomocenství; je nečistý. Dům se musí zbořit. Kamení, dříví i všechna hlína toho domu se odnesou na nečisté místo venku za městem. Kdo by do toho domu vešel v době, kdy bude uzavřen, bude nečistý až do večera. Kdo by v tom domě spal, vypere svůj oděv; také ten, kdo by v tom domě jedl, vypere svůj oděv. 36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47

Pokud kněz přijde, ránu prohlédne a uvidí, že se v domě po jeho vymazání nešíří, prohlásí dům za čistý. Rána se zhojila. Aby dům očistil od hříchu, vezme dva ptáky, kus cedrového dřeva, šarlatovou látku a yzop. Jednoho ptáka zabije nad hliněnou nádobou s pramenitou vodou. Pak vezme cedrové dřevo, yzop, šarlatovou látku a živého ptáka, namočí to v krvi zabitého ptáka s pramenitou vodou a sedmkrát stříkne na dům. Poté co krví zabitého ptáka, pramenitou vodou, živým ptákem, cedrovým dřevem, yzopem a šarlatovou látkou očistí dům od hříchu, vypustí živého ptáka za městem do kraje. Tak vykoná za dům obřad smíření, a ten bude čistý.“ 48
49
50
51
52
53

Toto je zákon o jakékoli ráně malomocenství – ať jde o prašivinu, o malomocenství na oděvu či na domě, otok, vyrážku či 54
55,56

57 světlou skvrnu. Podle něj se určí, kdy je co nečisté a kdy čisté. Toto je zákon o malomocenství.

Intimní čistota

1,2 **15** Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi: „Mluvte k synům Izraele: Kterýkoli muž by trpěl výtokem ze svého údu, bude pro ten výtok nečistý.

3 Pro nečistotu jeho výtoku platí toto: Ať už výtok z jeho těla uniká, nebo se v jeho těle zadržuje, bude pro tento výtok nečistý. Každé lůžko, na němž by ležel trpící výtokem, bude nečisté; 4 cokoli, na čem by seděl, bude nečisté. Kdokoli se dotkne jeho lůžka, vypere si oděv, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. 5 Kdo by si sedl na něco, na čem seděl trpící výtokem, vypere si oděv, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. 6 Kdo by se dotkl člověka trpícího výtokem, vypere si oděv, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. 7 Kdyby trpící výtokem plivl na čistého, vypere dotyčný svůj oděv, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. 8 Každé sedlo, na němž by jezdil trpící výtokem, bude nečisté. Kdokoli by se dotkl něčeho, co měl trpící výtokem pod sebou, bude nečistý až do večera. 9 Kdo by ty věci nesl, vypere si oděv, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. 10 Každý, koho by se trpící výtokem dotkl, aniž by si umyl ruce vodou, si vypere oděv, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. 11 Hliněná nádoba, jíž by se trpící výtokem dotkl, musí být rozbita; každý dřevěný předmět musí být omyt vodou.

12 Když bude ten muž od svého výtoku uzdraven, napočítá po svém uzdravení ještě sedm dní. Vypere si oděv, omyje si tělo pramenitou vodou, a bude čistý. Osmého dne si vezme dvě hrdličky nebo dvě holoubata, půjde před Hospodina ke vchodu do Stanu setkávání a dá je knězi. Ten bude obětovat jedno jako oběť za hřích a druhé jako zápalnou oběť; tak za něj před Hospodinem vykoná obřad smíření kvůli jeho výtoku.

13 Muž, jenž by měl výron semene, si omyje celé tělo vodou a bude nečistý až do večera. Každý oděv i všechno kožené, na čem se výron semene ocitne, budou vyprány vodou a budou

nečisté až do večera. Když bude muž spát se ženou a vyjde z něj 18
semeno, oba se omyjí vodou a budou nečistí až do večera.

Trpí-li žena výtokem krve z těla, bude kvůli svému krvácení 19
oddělena po sedm dní. Každý, kdo se jí dotkne, bude nečistý až
do večera. Všechno, na čem by během svého krvácení ležela, 20
bude nečisté; rovněž všechno, na čem by seděla, bude nečisté.
Kdokoli by se dotkl jejího lůžka, vypere si oděv, omyje se vodou 21
a bude nečistý až do večera. Kdokoli by se dotkl něčeho, na čem
seděla, vypere si oděv, omyje se vodou a bude nečistý až do ve- 22
čera. Rovněž dotkne-li se něčeho, co bylo na lůžku nebo na tom,
na čem seděla, bude nečistý až do večera. Jestliže s ní ovšem 23
někdo spal a její krvácení se ocitlo na něm, bude nečistý po sedm
dní. Také každé lůžko, na němž by ležel, bude nečisté. 24

Trpí-li žena dlouhodobým výtokem krve mimo své pravidelné 25
krvácení nebo když výtok trvá déle než její běžné krvácení, bude
po všechny dny svého nečistého výtoku nečistá tak jako v době
svého běžného krvácení.

Každé lůžko, na němž by ležela kterýkoli den svého výtoku, 26
bude jako lůžko jejího běžného krvácení; cokoli, na čem by seděla,
bude nečisté jako při jejím běžném krvácení. Kdokoli by se toho 27
dotkl, bude nečistý; vypere si oděv, omyje se vodou a bude nečistý
až do večera.

Když bude od svého výtoku uzdravena, napočítá ještě sedm dní 28
a potom bude čistá. Osmého dne si vezme dvě hrdličky nebo dvě 29
holoubata a přinese je knězi ke vchodu do Stanu setkávání. Kněz 30
bude obětovat jedno jako oběť za hřích a druhé jako zápalnou
oběť; tak za ni před Hospodinem vykoná obřad smíření kvůli
nečistotě jejího výtoku.

Tak budete Izraelity oddělovat od jejich nečistot, aby kvůli 31
svým nečistotám nezemřeli, když by poskvřnili můj Příbytek,
který je uprostřed nich.“

Toto je zákon o tom, kdo trpí výtokem, o muži majícím výron 32
semene, který jej znečišťuje, a o ženě při jejím krvácení. Platí pro 33
každého, kdo trpí nějakým výtokem, ať je to muž nebo žena,
a pro muže, který by spal s nečistou.

Den smíření

1 **16** Hospodin k Mojžíšovi promluvil po smrti dvou Áronových
2 synů, kteří zemřeli, když přistoupili před Hospodina. Hos-
podin Mojžíšovi řekl: „Řekni ke svému bratru Áronovi, ať nepři-
chází kdykoli do svatyně (totiž za oponu, před slitovnicí ležící na
Truhle), aby nezemřel, neboť se budu ukazovat v oblaku nad
slitovnicí.

3 Takto smí Áron vcházet do svatyně: s mladým býčkem k oběti
4 za hřích a s beranem k zápalné oběti. Oblékne si svatou lněnou
suknici a pod ni lněné spodky, přepáše se šerpou a hlavu si ovine
lněným turbanem. Jsou to svatá roucha; než je oblékne, omyje si
tělo vodou.

5 Od izraelské obce Áron přijme dva kozly k oběti za hřích a jed-
6 noho berana k zápalné oběti. Přivede také svého býka k oběti za
7 hřích, aby jím vykonal obřad smíření za sebe a za svůj dům. Potom
Áron vezme oba kozly a postaví je před Hospodina ke vchodu do
8 Stanu setkávání. Na ty dva kozly vloží losy: jeden los ‚pro Hospodina‘
9 a druhý ‚pro Azazelá‘. Kozla, na něhož vyšel los ‚pro Hospodina‘,
10 Áron přivede a obětuje ho jako oběť za hřích. Kozla, na něhož
vyšel los ‚pro Azazela‘, však postaví živého před Hospodina, aby
jím vykonal obřad smíření a aby jej zahnal k Azazelovi na poušť.

11 Áron tedy přivede svého býka k oběti za hřích, aby vykonal
obřad smíření za sebe a za svůj dům, zabije ho jako oběť za
12 hřích. Nabere plnou kadidelnici řeravého uhlí, jež bylo na oltáři
před Hospodinem, do obou hrstí nabere jemně drcené kadidlo
13 z vonných látek a vnese to dovnitř za oponu. Před Hospodinem
položí kadidlo na oheň, a slitovnici ležící na Truhle svědectví
14 zakryje oblak z kadidla, aby nezemřel. Vezme také trochu krve z toho
býka a stříkne prstem na východní stranu slitovnice; rovněž před
slitovnicí sedmkrát stříkne prstem trochu krve.

15 Potom zabije kozla oběti za hřích lidu a jeho krev vnese do-
vnitř za oponu. Naloží s jeho krví tak, jako naložil s krví býka:
16 stříkne ji na slitovnici a před slitovnicí. Tak očistí svatyni od ne-
čistot synů Izraele, od jejich provinění a všech hříchů. Totéž

učiní se Stanem setkávání, který s nimi zůstává uprostřed jejich nečistot. Když vejde do svatyně, aby ji očistil, ať není ve Stanu setkávání žádný člověk, až dokud nevyjde. Tam vykoná obřad smíření za sebe a za svůj dům i za celé izraelské shromáždění. 17

Potom vyjde k oltáři, který je před Hospodinem, a očistí jej: vezme trochu krve z onoho býka a kozla, potře rohy oltáře ze všech stran a trochu krve na něj sedmkrát stříkne prstem. Tak jej očistí a posvěťí od nečistot synů Izraele. 18 19

Když tedy dokončí očišťování svatyně, Stanu setkávání a oltáře, přivede toho živého kozla. Áron vloží obě ruce na hlavu živého kozla a bude nad ním vyznávat všechny nepravosti synů Izraele, všechna jejich provinění a hříchy; tak je vloží na kozlovu hlavu. Potom ho nechá člověkem k tomu připraveným vyhnat na poušť a kozel na sobě odnese všechny jejich nepravosti do odlehlé země. Na poušti pak kozla propustí. 20 21 22

Tedy Áron vejde do Stanu setkávání, svlékne si lněná roucha, jež si vzal, když měl vejít do svatyně, a nechá je tam. Když si na svatém místě omyje tělo vodou, oblékne si svá původní roucha a vyjde, aby vykonal svou zápalnou oběť i zápalnou oběť za lid, a tak aby vykonal obřad smíření za sebe i za lid. Tuk oběti za hřích pak nechá dýmat na oltáři. 23 24 25

Ten, kdo zahnal kozla k Azazelovi, si vypere oděv a omyje si tělo vodou; teprve pak smí vejít do tábora. Býka oběti za hřích a kozla oběti za hřích, jejichž krev byla vnesena do svatyně k vykonání obřadu smíření, nechá vynést ven za tábor. Jejich kůže, maso a výkaly tam budou spáleny na ohni. Také ten, kdo je spálil, si vypere oděv a omyje si tělo vodou; teprve pak smí vejít do tábora. 26 27 28

Stane se vám to věčným ustanovením: Desátého dne sedmého měsíce se budete pokorně postit. Nebudete dělat žádnou práci – domácí ani cizinec, který u vás pobývá. V tento den za vás bude vykonáno smíření, a budete očištěni; před Hospodinem budete čistí od všech svých hříchů. Bude to pro vás sobota všech sobot, kdy se budete pokorně postit – to je věčné ustanovení. Smíření vykoná kněz, jenž bude pomazán a pověřen ke kněžské službě místo svého otce: 29 30 31 32

oblékne si svatá lněná roucha,
 33 očistí nejsvětější svatyni i Stan setkávání,
 očistí oltář i kněží,
 očistí také všechen shromážděný lid.

34 Toto se vám stane věčným ustanovením. Jednou za rok budou
 synové Izraele očišťováni ode všech svých hříchů.“
 A Áron učinil, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi.

CO JE SVATOST

Posvátnost krve

1,2 **17** Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Mluv k Áronovi, k jeho
 synům a ke všem Izraelitům: Toto přikázal Hospodin:
 3 Kdokoli z Izraelova domu by zabil kus hovězího dobytka, ovci
 4 nebo kozu v táboře nebo venku za táborem, aniž to zvíře přivedl
 před Hospodinův příbytek ke vchodu do Stanu setkávání, aby
 z něj Hospodinu přinesl oběť, takovému člověku se bude počítat
 vina za prolitou krev: Prolil krev, proto bude vyobcován ze svého
 5 lidu. To proto, aby synové Izraele přinášeli své oběti, jež dosud
 zabíjeli na poli, aby je nyní přinášeli Hospodinu ke vchodu do
 Stanu setkávání, ke knězi. At' je obětují Hospodinu jako pokojné
 6 oběti. Kněz pokropí krví oběti Hospodinův oltář u vchodu do
 Stanu setkávání a tuk nechá dýmat na oltáři jako příjemnou vůni
 7 Hospodinu. Nebudou již tedy zabíjet své oběti běsům, za nimiž
 chodili smilnit. Toto bude věčné ustanovení pro všechna vaše
 pokolení.

8 Dále jim řekneš: Kdokoli z Izraelova domu nebo z cizinců,
 9 kteří mezi vámi pobývají, by obětoval zápal nebo jinou oběť, aniž
 to zvíře přivedl ke vchodu do Stanu setkávání, aby je obětoval
 Hospodinu, takový člověk bude vyobcován ze svého lidu.

10 Kdokoli z Izraelova domu nebo z cizinců, kteří mezi vámi
 pobývají, by jedl jakoukoli krev, proti tomu člověku se postavím
 11 čelem. Toho, kdo jí krev, vyvrhnu z jeho lidu. Vždyť život těla je
 v krvi! Proto jsem vám ji určil na oltář, k vykoupení vašich životů.

Vždyť krev, ta vykupuje život! Proto jsem synům Izraele řekl: 12
Nikdo z vás nebude jíst krev. Ani cizinec, který u vás pobývá,
nebude jíst krev.

Kdokoli ze synů Izraele nebo z cizinců, kteří mezi vámi pobý- 13
vají, by ulovil zvíře nebo ptáka, který se smí jíst, musí vycedit
jeho krev a přikrýt ji prachem. Vždyť životem každého tvora je 14
krev, právě ta je jeho životem! Proto jsem synům Izraele řekl:
Nesmíte jíst krev žádného tvora, neboť životem každého tvora je
jeho krev. Každý, kdo by ji jedl, bude vyobcován.

Kdokoli, ať už domácí nebo cizinec, by jedl zdechlé nebo roz- 15
sápané zvíře, vypere si oděv, omyje se vodou a bude nečistý až do
večera. Teprve pak bude čistý. Pokud si však oděv nevypere a tělo 16
neomyje, ponese vinu.“

Posvátnost intimních vztahů

18 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Mluv k synům Izraele: 1,2
Já jsem Hospodin, váš Bůh. Nechovejte se podle způsobů 3
egyptské země, v níž jste bydleli, nechovejte se ani podle způsobů
kanaánské země, do níž vás uvádím; nenásledujte jejich zvyklosti.
Chovejte se podle mých zákonů, zachovávejte má pravidla a řiďte 4
se jimi. Já jsem Hospodin, váš Bůh. Zachovávejte má pravidla a mé 5
zákony. Člověk, který je bude plnit, v nich nalezne život. Já jsem
Hospodin.

Nikdo nesmí pohlavně obcovat s žádnou svou pokrevní pří- 6
buznou. Já jsem Hospodin.

Nezostuzuj svého otce tím, že bys obcoval se svou matkou. Je 7
to tvá matka, nesmíš s ní obcovat!

Neobcuj ani s jinou manželkou svého otce. Zostudil bys tím 8
svého otce!

Neobcuj se svou sestrou. Ať je to dcera tvého otce nebo tvé 9
matky, ať je zplzená ve tvé rodině nebo mimo ni, nesmíš s ní
obcovat!

Neobcuj se svou vnučkou. Je to dcera tvého syna nebo tvé 10
dcery, nesmíš s ní obcovat. Zostudil bys sám sebe!

Neobcuj s dcerou manželky svého otce. Je jako zplzená tvým 11
otcem, je tvojí sestrou, nesmíš s ní obcovat!

- 12 Neobcuj se sestrou svého otce. Je pokrevní příbuznou tvého otce!
- 13 Neobcuj se sestrou své matky. Je přece pokrevní příbuznou tvé matky!
- 14 Nezostuzuj bratra svého otce tím, že bys obcoval s jeho manželkou. Je to tvá tetá!
- 15 Neobcuj se svou snachou. Je to manželka tvého syna, nesmíš s ní obcovat!
- 16 Neobcuj s manželkou svého bratra. Zostudil bys svého bratra!
- 17 Neobcuj se ženou i s její dcerou. Neber si ani její vnučku, abys s ní obcoval, ať už je to dcera jejího syna nebo její dcery. Jsou si pokrevně příbuzné, je to zvrhlost!
- 18 Neber si ženu i s její sestrou. Trápil bys jednu, když bys za jejího života obcoval s tou druhou.
- 19 Nesmíš pohlavně obcovat se ženou během nečistoty jejího krvácení.
- 20 Nesmíš obcovat s manželkou svého bližního, a tak se s ní poskrňovat.
- 21 Nedovol, aby někdo z tvých potomků byl obětován Molochovi – znesvětil bys tak jméno svého Boha. Já jsem Hospodin.
- 22 Nesmíš obcovat s mužem jako se ženou, je to ohavnost!
- 23 Nesmíš obcovat se žádným zvířetem, a tak se jím poskrňovat. Ani žena se nepoddá zvířeti, aby se s ní pářilo. Je to zvrácenost!
- 24 Neposkrňujte se žádnou z těchto věcí. Tím vším se přece poskrňují národy, které před vámi vyháním! Sama země se jimi poskrvnila; proto ji potrestám za její nepravost a země vyvrhne své obyvatele. Vy však zachovávejte má pravidla a zákony a nedopouštějte se žádné z těchto ohavností – domácí ani cizinec, který u vás pobývá. Všechny tyto ohavnosti páchali lidé, kteří byli v té zemi před vámi, a tak se země poskrvnila. Pokud tu zem poskrvníte, vyvrhne i vás, tak jako vyvrhla národ, který tam byl před vámi. Kdokoli se dopustí kterékoli z těchto ohavností, bude vyobcován ze svého lidu. Proto zachovávejte má nařízení a nechovejte se podle ohavných zvyklostí, jež se dodržovaly před vámi. Neposkrňujte se jimi. Já jsem Hospodin, váš Bůh.“

Svatost v životě

19 Hospodin dále promluvil k Mojžíšovi: „Mluv k celé Izraelské 1,2
obci: Budte svatí, neboť já Hospodin, váš Bůh, jsem svatý!
Každý mějte v úctě svou matku a svého otce a zachovávejte mé 3
soboty. Já jsem Hospodin, váš Bůh.

Neobracejte se k bůžkům a neodlévejte si sochy bohů. Já jsem 4
Hospodin, váš Bůh.

Když budete obětovat pokojnou oběť Hospodinu, obětujte ji tak, 5
abyste došli zalíbení. Ať je snědena v den, kdy ji budete obětovat, 6
a v den následující. Co zbyde až do třetího dne, ať je spáleno
ohněm. Kdyby se jedla i třetího dne, bude to ohavnost, nedojde za- 7
líbení. Kdo by ji jedl, ponese vinu, neboť znesvětil, co je svaté Hos- 8
podinu. Takový člověk bude vyobcován ze svého lidu.

Když budete sklízet obilí své země, nesklízej své pole až do 9
kraje a nepaběrkuj, co po sklizni zůstalo. Ani svou vinici úplně 10
neobírej a nepaběrkuj, co na vinici upadlo. Nech to chudákovi
a cizinci. Já jsem Hospodin, váš Bůh.

Nesmíte krást ani lhát ani podvádět svého bližního. Nesmíte 11,12
v mém jménu křivě přísahat – tak bys znesvětil jméno svého
Boha! Já jsem Hospodin.

Nesmíš svého bližního utiskovat ani vykořisťovat. Mzda naja- 13
tého dělníka ať se u tebe nezdrží do rána.

Nesmíš spílat hluchému ani podrážet nohy slepému – boj se 14
svého Boha! Já jsem Hospodin.

U soudu nesmíte nikomu křivdit. Neber ohled na chudého 15
a nestraň bohatému; musíš svého bližního soudit spravedlivě.

Neobcházej svůj lid jako pomlouvač. 16

Neohrožuj život svého bližního. Já jsem Hospodin.

Nenos v srdci nenávist ke svému bratru. Svého bližního otev- 17
řeně napomeň – jinak jsi jeho spoluvíníkem!

Nemsti se ani nehněvej na syny svého lidu. Miluj svého bližního 18
jako sám sebe. Já jsem Hospodin.

Zachovávejte má pravidla. 19

Nedávej spolu pářit dvojí druh svého dobytka.

Neosívej své pole dvojím druhem semene.

Nenos roucho z dvojího druhu tkaniny.

20 Kdyby někdo spal s otrokyní určenou pro jiného muže, která však dosud nebyla vyplacena ani propuštěna, bude pokutován.

21 Nezemřou, neboť nebyla svobodná. Dotyčný přinese Hospodinu ke vchodu do stanu setkávání svou oběť odškodnění – berana odškodnění. Tím beranem pak za něj kněz vykoná před Hospodinem obřad smíření kvůli jeho hříchu, aby mu byl hřích, jehož se dopustil, odpuštěn.

23 Až přijdete do své země a zasadíte jakýkoli ovocný strom, nechte na něm jeho ovoce jako neobřízku. Po tři roky ho nechte neobřezané – nesmí se jíst. Čtvrtého roku ať je všechno jeho ovoce posvěceno k oslavě Hospodina, aby vám rozmnožil jeho úrodu. Teprve pátý rok jezte jeho ovoce. Já jsem Hospodin, váš Bůh.

26 Nejezte maso s krví.

Nezabývejte se věštěním ani jasnovidectvím.

27 Nezasťihujte si vlasy na skráních a nezkracuj si vousy na bradě.

28 Nedělejte si na těle smuteční jizvy ani žádné tetování. Já jsem Hospodin.

29 Nesmíš znesvětit svou dceru tím, že bys ji nechal smilnit – země by jinak propadla smilstvu a naplnila se zvrhlostí!

30 Zachovávejte mé soboty a mou svatyni mějte v úctě. Já jsem Hospodin.

31 Neobracejte se k zaklínačům mrtvých a k vědmám. Nevyhledávejte je a neposkrvňujte se jimi. Já jsem Hospodin, váš Bůh.

32 Před šedinami povstaň, starci prokaž čest a měj v úctě svého Boha. Já jsem Hospodin.

33 Až s tebou ve tvé zemi bude pobývat cizinec, nesmíte mu ubližovat. Cizinec, který u vás pobývá, pro vás bude jako domácí, jako jeden z vás. Miluj ho jako sám sebe – vždyť jste v egyptské zemi byli sami cizinci! Já jsem Hospodin, váš Bůh.

35 Nedopouštějte se křivdy při soudu, ani při měření, vážení či odměřování. Mějte poctivé váhy, poctivá závaží, poctivou efu a poctivý hin. Já jsem Hospodin, váš Bůh, který vás vyvedl z egyptské země.

37 Zachovávejte všechna má pravidla a všechny mé zákony plňte. Já jsem Hospodin.“

20 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Řekni synům Izraele: 1,2
 Kdokoli, ať už Izraelita nebo cizinec pobývající v Izraeli,
 by daroval své dítě Molochovi, musí zemřít. Prostý lid jej ukame-
 nuje. Já sám se tomu člověku postavím čelem a vyvrhnu jej z jeho 3
 lidu. Když daroval své dítě Molochovi, poskrnil mou svatyni
 a znesvětil mé svaté jméno! Zavře-li prostý lid oči nad člověkem, 4
 který daroval své dítě Molochovi, a neusmrtí ho, já sám se tomu 5
 člověku i jeho rodině postavím čelem. Jeho i všechny, kdo jej v tom
 smilstvu následovali a smilnili s Molochem, vyvrhnu z jejich lidu.

Kdo by se obrátil k zaklínačům mrtvých a vědmám, aby je ná-
 sledoval v jejich smilstvu, postavím se proti němu čelem a vyvrhnu 6
 jej z jeho lidu. Proto se posvěťte a buďte svatí – vždyť já jsem 7
 Hospodin, váš Bůh! Zachovávejte má pravidla a plňte je. Já jsem 8
 Hospodin, váš Posvětitel.

Kdokoli by zlořčil svému otci nebo matce, musí zemřít. Zlo-
 řečil svému otci a matce – jeho krev ať padne na něj! 9

Kdokoli by cizoložil s manželkou svého bližního, musí zemřít – 10
 jak cizoložník, tak cizoložnice.

Kdokoli by spal s manželkou svého otce, zostudil svého otce. 11
 Oba musejí zemřít – jejich krev ať padne na ně!

Kdokoli by spal se svou snachou, oba musí zemřít. Spáchali 12
 zvrácenost – jejich krev ať padne na ně!

Kdokoli by obcoval s mužem jako se ženou, oba spáchali ohav-
 nost. Musejí zemřít – jejich krev ať padne na ně! 13

Kdokoli by si vzal ženu i její matku, je to zvrhlost. Ať ho spolu 14
 s nimi upálí – zvrhlost ve svém středu netrpte!

Kdokoli by obcoval se zvířetem, musí zemřít. Rovněž to zvíře 15
 zabijte.

Kdyby žena přistoupila ke zvířeti, aby se s ní pářilo, pak tu ženu 16
 i zvíře zabij. Musejí zemřít – jejich krev ať padne na ně!

Kdokoli by vzal svou sestru, ať už dceru svého otce nebo své 17
 matky, a obcoval s ní a ona s ním, je to hanebnost. Musí být
 zavrženi před očima synů svého lidu. Obcoval se svou sestrou –
 ponese za to vinu.

Kdokoli by spal se ženou při jejím krvácení a obcoval by s ní, 18
 takový obnažil její krvotok a ona to dovolila. Oba ať jsou vyvrženi
 ze svého lidu.

- 19 Neobcuj se sestrou své matky nebo otce. Takový zostudil svou pokrevní příbuznou – oba ponесou svou vinu.
- 20 Kdokoli by spal se svou tetou, zostudil svého strýce. Oba ponесou svůj hřích – zemřou bezdětní.
- 21 Kdokoli by si vzal manželku svého bratra, je to nepřístojnost. Zostudil svého bratra – budou bezdětní.
- 22 Zachovávejte všechna má pravidla a zákony. Plňte je, aby vás nevyvrhla země, do níž vás uvádím, abyste v ní bydleli. Neřidte se pravidly národa, který před vámi vyháním, neboť páchali všechny tyto věci, až se mi zhnusili. Vám jsem však řekl: Jejich zem převezmete vy, já sám vám ji dám, abyste ji obsadili – zem oplývající mlékem a medem. Já jsem Hospodin, váš Bůh, jenž vás oddělil od národů.
- 25 Proto rozlišujte mezi čistými a nečistými zvířaty a mezi čistým a nečistým ptactvem. Neposkvrňujte se zvířaty, ptáky nebo jakýmkoli zemským plazem, které jsem oddělil, aby pro vás byli nečistí.
- 26 Buďte mi svatí, neboť já Hospodin jsem svatý a oddělil jsem vás od národů, abyste byli moji.
- 27 Kdyby nějaký muž nebo žena byl zaklínačem mrtvých nebo vědmou, musí zemřít. Budou ukamenováni – jejich krev ať padne na ně!“

Svatost kněží

- 1 **21** Hospodin řekl Mojžíšovi: „Mluv ke kněžím, Áronovým synům: Nikdo z kněží se nesmí poskvrnit kvůli mrtvému ve svém lidu, jedině kvůli svému nejbližšímu příbuznému. Smí se poskvrnit jen kvůli matce, otci, synu, dceři a bratru, také kvůli své vlastní sestře, panně, která neměla muže. Nesmí se však poskvrnit kvůli příbuzným své manželky; tím by se znesvětil.
- 5 Kněží si nesmí vyholovat lysinu na hlavě, nesmí si zastřihávat vousy na bradě ani si dělat jizvy na těle. Ať jsou svatí svému Bohu a neznesvěcují jméno svého Boha. Přinášejí Hospodinovy ohnivé oběti, pokrm svého Boha; proto ať jsou svatí.
- 7 Nesmí se oženit s nevěstkou ani se zneuctěnou nebo zapuzenou ženou, neboť kněz je svatý svému Bohu. Měj ho tedy za
- 8

svatého, neboť přináší pokrm tvého Boha. Bude pro tebe svatý, neboť já Hospodin, váš Posvětitel, jsem svatý.

Když se dcera některého kněze znesvěti smilstvem, znesvěti tak svého otce; ať je upálena. 9

Kněz, který je mezi svými bratry nejvyšší, ten, na jehož hlavu byl vylit olej pomazání a jenž byl pověřen nosit svatá roucha, si na znamení smutku nesmí rozpustit vlasy ani si roztrhnout roucha. Nepřijde k žádnému mrtvému, nesmí se poskvřnit ani kvůli otci nebo matce. Nesmí vyjít ze svatyně a znesvětit tak svatyni svého Boha – vždyť je na něm znak zasvěcení, olej pomazání jeho Boha! Já jsem Hospodin. 10
11
12

Ožení se jen s pannou. Nesmí se oženit s žádnou ovdovělou, zapuzenou či zneuctěnou ženou nebo s nevěstkou. Ožení se jen s pannou ze svého lidu, aby neznesvětil své símě ve svém lidu. Vždyť já jsem Hospodin, jeho Posvětitel!“ 13,14
15

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Mluv k Áronovi: Žádný tvůj potomek v budoucích pokoleních, který by měl tělesnou vadu, nesmí přistoupit, aby přinesl pokrm svého Boha. Nepřistoupí nikdo s tělesnou vadou: nikdo slepý či chromý, zohyžděný či znetvořený, se zmrzačenou nohou či rukou, hrbatý či zakrnělý, s oční vadou, se svrabem či lišejem, ani kleštěnec. Nikdo ze semene kněze Árona, kdo by měl tělesnou vadu, se nepřiblíží, aby přinesl ohnivé oběti Hospodinu. Má vadu, a tak se nepřiblíží, aby přinesl pokrm svého Boha. Smí ovšem jíst z pokrmu svého Boha, a to ze svatosvatých i svatých darů. Kvůli své vadě však nesmí vcházet za oponu, ani se přiblížit k oltáři – jinak by znesvětil mou svatyni. Vždyť já jsem Hospodin, jejich Posvětitel.“ 16,17
18
19,20
21
22
23

Tak Mojžíš promluvil k Áronovi, k jeho synům a ke všem synům Izraele. 24

Svatost obětí

22 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Mluv k Áronovi a jeho synům, ať zacházejí uctivě se svatými dary, jež mi synové Izraele obětují jako svaté – jinak by znesvětili mé svaté jméno. Já jsem Hospodin. 1,2

- 3 Řekni jim: Kdokoli z vašich potomků ve všech vašich pokole-
ních by přistoupil ke svatým darům (jež synové Izraele obětují
Hospodinu jako svaté) ve stavu vlastní nečistoty, takový člověk
bude vyvržen z mé přítomnosti. Já jsem Hospodin.
- 4 Kdokoli z Áronových potomků by byl malomocný nebo by trpěl
výtokem, nesmí jíst ze svatých darů, dokud se neočistí. Dotkne-li
5 se něčeho poskvrněného mrtvolou, nebo má výron semene, nebo
se dotkne nějaké havěti, jež by ho poskvrnila, anebo člověka, jenž
6 by ho poskvrnil nějakou nečistotou, každý takový bude nečistý až
7 do večera. Nebude jíst ze svatých darů, pokud si neomyje tělo
8 vodou. Jakmile zapadne slunce, bude čistý a bude moci jíst ze
svatých darů – vždyť je to jeho pokrm. Nesmí se však poskrvnit
tím, že by jedl něco zdechlého nebo rozsápaného. Já jsem Hos-
podin.
- 9 Ať zachovávají, co jsem nařídil, aby na sebe neuvalili hřích
a kvůli němu nezemřeli, když by to znesvětili.
- 10 Svaté věci nesmí jíst nikdo nepovolaný. Ani kněžův host nebo
11 nádeník nesmí jíst nic svatého. Když si ale kněz koupí otroka, ten
z toho jíst smí; rovněž otroci narození v jeho domě smí jíst z jeho
12 pokrmu. Pokud se kněžská dcera provdá za nekneže, nebude již
13 moci jíst ze svatých obětních příspěvků. Pokud kněžská dcera
ovdoví nebo ji její muž zapudí a vrátí se bezdětná do domu svého
otce, smí jíst z pokrmu svého otce jako za svého mládí. Žádný
nepovolaný to však jíst nesmí.
- 14 Když někdo nedopatřením sní, co je svaté, přidá k tomu ještě
15 pětinu a odevzdá svatý dar knězi. Svaté dary, jež synové Izraele
16 oddělují pro Hospodina, nesmí být znesvěceny. Kdyby jedli svaté
dary, uvalili by na sebe provinění vyžadující obět odškodnění. Já
jsem Hospodin, jejich Posvětitel.“
- 17,18 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Mluv k Áronovi, k jeho sy-
nům a ke všem Izraelitům: Kdokoli z Izraelova domu nebo z cizinců
pobývajících v Izraeli přinese Hospodinu zápalnou obět, aby splnil
19 svůj slib nebo jako dobrovolný dar, ať přivede ze skotu, z ovcí
20 nebo koz samce bez vady, abyste došli zalíbení. Nepřivedete nic,
na čem by byla vada, neboť byste tím nedošli zalíbení.

Kdo přinese Hospodinu pokojnou oběť, aby splnil svůj slib 21
nebo jako dobrovolný dar, ať už ze skotu nebo z bravu, musí ta
oběť být bez vady, aby došla zalíbení – nesmí na ní být vada.

Nesmíte Hospodinu přinést nic slepého, polámaného, zmrza- 22
čeného, vředovitého, se svrabem či lišejem. Nic takového nedáte
Hospodinu na oltář jako ohnivou oběť. Býka nebo berana s po- 23
kroucenými nebo zakrslými údy smíš obětovat jako dobrovolný
dar, jako slib však nedojde zalíbení.

Nesmíte Hospodinu přinést zvíře s rozmáčknutými, roztluče- 24
nými, utrženými nebo uříznutými varlaty; to ve své zemi dělat
nebudete. Ani od cizince nepřivedete žádné takové jako pokrm 25
svého Boha, neboť mají na sobě porušení, je na nich vada –
nedojdete jimi zalíbení.“

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Když se narodí tele, jehně 26,27
nebo kůzle, ať zůstane po sedm dní u své matky. Teprve počínaje
osmým dnem dojde zalíbení jako dar ohnivé oběti Hospodinu.
Nezabíjejte krávu ani ovci v tentýž den s jejím mládětem. 28

Když budete Hospodinu přinášet oběť díkůvzdání, obětujte ji 29
tak, abyste došli zalíbení. Ať je snědena téhož dne, nenechte z ní 30
nic do rána. Já jsem Hospodin.

Zachovávejte má přikázání a plňte je. Já jsem Hospodin. 31

Neznesvěcujte mé svaté jméno; tak budu posvěcen uprostřed 32
synů Izraele. Já jsem Hospodin, váš Posvětitel, jenž vás vyvádí 33
z egyptské země, abych byl vaším Bohem. Já jsem Hospodin.“

Svaté dny

23 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Mluv k synům Izraele: 1,2
Toto jsou Hospodinovy slavnosti, jež budete vyhlašovat
jako svatá shromáždění; jsou to mé slavnosti:

Šest dní se bude pracovat, ale sedmého dne je sobota, den od- 3
počinku, svaté shromáždění: nedělejte žádnou práci. Ve všech
vašich příbytcích bude sobota náležet Hospodinu.

Toto jsou Hospodinovy slavnosti, svatá shromáždění, jež budete 4
vyhlašovat v jejich určený čas:

5 Za soumraku čtrnáctého dne prvního měsíce bude *Pesach* –
 6 Hospodinův Hod beránka. Patnáctého dne téhož měsíce bude
 Hospodinova Slavnost nekvašených chlebů. Po sedm dní budete
 7 jíst nekvašené chleby. Prvního dne budete mít svaté shromáždění;
 8 nebudete dělat žádnou běžnou práci. Po sedm dní budete Hospi-
 dinu přinášet ohnivé oběti. Sedmého dne bude další svaté shro-
 máždění; nebudete dělat žádnou běžnou práci.“

9,10 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Mluv k synům Izraele: Až
 přijdete do země, kterou vám dávám, a budete sklízet její obilí,
 11 přineste první snop své sklizně ke knězi. Kněz pak ten snop
 pozvedne před Hospodinem, abyste došli zalíbení; pozvedne jej
 12 v den následující po sobotě. V den pozvedání vašeho snopu při-
 pravíte Hospodinu jako zápalnou oběť ročního beránka bez vady.
 13 Jako moučnou oběť k němu přidáte dvě desetiny efy bílé mouky
 zadělané olejem. To je příjemně vonící ohnivá oběť Hospodinu.
 14 K tomu přidáte čtvrtku hinu vína jako úlitbu. Až do dne, kdy
 přinesete tento dar svému Bohu, nebudete ze sklizně jíst chléb
 ani pražené nebo čerstvé zrní. To je věčné ustanovení pro všechna
 vaše pokolení, ve všech vašich příbytcích.

15 Ode dne následujícího po sobotě, totiž ode dne, kdy jste přinesli
 16 snop pozvedání, si odpočítáte sedm plných týdnů. Do dne následu-
 jícího po sedmé sobotě tak napočítáte padesát dní. Tehdy přinesete
 17 Hospodinu novou moučnou oběť. Ze svých příbytků přinesete jako
 prvotiny Hospodinu dva chleby pozvedání; budou ze dvou desetin
 18 efy bílé mouky pečené s kvasem. S tím chlebem přinesete sedm
 ročních beránků bez vady, jednoho mladého býčka a dva berany –
 to bude zápalná oběť Hospodinu. Spolu s moučnými oběťmi
 19 a úlitbami budou ohnivou obětí příjemně vonící Hospodinu. Obě-
 tujte rovněž jednoho kozla jako oběť za hřích a dva roční beránky
 20 jako pokojnou oběť. Kněz je pak spolu s chleby prvotin a se dvěma
 beránky zvedáním nabídne Hospodinu. Bude to svaté Hospodinu,
 21 připadne to knězi. V ten den vyhlásíte slavnost. Budete mít svaté
 shromáždění; nebudete dělat žádnou běžnou práci. To je věčné
 ustanovení pro všechna vaše pokolení ve všech vašich příbytcích.

Když budete sklízet obilí své země, nesklízej své pole až do kraje a nepaběrkej, co po sklizni zůstalo; nech to chudákovi a cizinci. Já jsem Hospodin, váš Bůh.“ 22

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Mluv k synům Izraele: Prvního dne sedmého měsíce budete mít den odpočinku, svaté shromáždění s památným troubením. Nebudete dělat žádnou běžnou práci; budete přinášet ohnivé oběti Hospodinu.“ 23,24
25

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Desátého dne téhož sedmého měsíce bude Den smíření. Budete mít svaté shromáždění: budete se pokorně postit a přinášet ohnivé oběti Hospodinu. Toho dne nebudete dělat žádnou práci, neboť je to Den smíření, kdy budete smíření před Hospodinem, vaším Bohem. Kdokoli by se toho dne nepostil, bude vyobcován ze svého lidu. Kdokoli by toho dne dělal jakoukoli práci, toho vyhubím z jeho lidu. Nebudete dělat žádnou práci – to je věčné ustanovení pro všechna vaše pokolení, ve všech vašich příbytcích. Bude to pro vás sobota všech sobot. Od večera devátého dne onoho měsíce do následujícího večera se budete postit a zachovávat sobotní odpočinek.“ 26,27
28
29
30
31
32

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Mluv k synům Izraele: Od patnáctého dne téhož sedmého měsíce bude po sedm dní trvat Hospodinova Slavnost stánků. Prvního dne bude svaté shromáždění; nebudete dělat žádnou běžnou práci. Po sedm dní budete Hospodinu přinášet ohnivé oběti. Osmého dne budete mít další svaté shromáždění; budete přinášet ohnivé oběti Hospodinu. Je to svátek; nebudete dělat žádnou běžnou práci.“ 33,34
35
36

Toto jsou Hospodinovy slavnosti, jež budete vyhlašovat jako svatá shromáždění. Při nich budete Hospodinu přinášet ohnivé oběti – zápalnou i moučnou obět, obět pokojnou i úlitbu, každou z nich v příslušný den. To vše kromě Hospodinových sobot, kromě vašich darů, vašich veškerých slibů a dobrovolných obětí, jež budete přinášet Hospodinu. 37
38

Patnáctého dne sedmého měsíce, když shromáždíte úrodu země, tedy budete po sedm dní slavit Hospodinovu slavnost. Prvního 39

40 dne bude den odpočinku, rovněž osmého dne bude den odpočinku. Prvního dne si vezmete ovoce citrusových stromů, palmové ratolesti, větvičky myrtoových keřů a potočních vrb a po sedm dní
 41 se budete radovat před Hospodinem, svým Bohem. Tuto Hospodinovu slavnost budete slavit sedm dní v roce – to je věčné ustanovení pro všechna vaše pokolení. Budete ji slavit v sedmém měsíci.
 42 Po sedm dní budete bydlet ve stáncích. Všichni narození v Izraeli
 43 budou bydlet ve stáncích, aby vaši potomci věděli, že když jsem syny Izraele vyváděl z Egypta, nechal jsem je bydlet ve stanech. Já jsem Hospodin, váš Bůh.“

44 A Mojžíš oznámil Hospodinovy slavnosti synům Izraele.

Olej a chléb pro svatyni

1,2 **24** Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Přikaž synům Izraele, ať
 3 k tobě nanosí čistý vytačený olivový olej ke svícení, aby se
 4 mohl stále zapalovat svícen. Ve Stanu setkávání, před oponou
 zastírající Svědectví, ať o něj Áron stále pečuje před Hospodinem,
 aby hořel od večera až do rána. To je věčné ustanovení pro všechna
 4 vaše pokolení. Ať před Hospodinem stále pečuje o kahany na
 svícnu z čistého zlata.

5 Vezmi také bílou mouku a upeč z ní dvanáct bochánek, každý
 6 ze dvou desetin efy. Rozlož je před Hospodinem na stole z čistého
 7 zlata ve dvou řadách, po šesti v každé řadě. Na každou řadu
 8 polož čisté kadidlo, aby bylo na chlebu jako památeční díl, jako
 ohnivá oběť Hospodinu. Vždy v sobotní den ať jsou narovnány
 před Hospodinem; věčnou smlouvou mu náleží od synů Izraele.
 9 Chléb pak připadne Áronovi a jeho synům a budou ho jíst na
 svatém místě. Je to jeho svatosvatý podíl mezi ohnivými oběťmi
 Hospodinu. Je to věčné ustanovení.“

Případ rouhání

10 Syn jisté izraelské ženy a jednoho Egyptana jednou vyšel mezi
 11 syny Izraele a popral se v táboře s jedním Izraelcem. Onen syn
 izraelské ženy se přitom rouhal Božímu jménu a klel, a tak ho přivedli k Mojžíši. (Jeho matka se jmenovala Šelomít, dcera Dibrího

z pokolení Dan.) Nechali jej hlídat, dokud se nevyjasní, co jim Hospodin přikáže. 12

Hospodin pak promluvil k Mojžíšovi: „Vyved' rouhače ven z tábora. Všichni, kdo to slyšeli, ať vloží ruce na jeho hlavu a celá obec ať ho ukamenuje. Potom promluv k synům Izraele: Kdokoli by zlořečil svému Bohu, ponese svůj hřích. Kdo by se rouhal jménu Hospodina, musí zemřít! Celá obec jej bez milosti ukamenuje. Bude-li se rouhat Božímu jménu, zemře, ať je cizinec nebo domácí. 13,14
15
16

Když někdo smrtelně udeří kteréhokoli člověka, musí zemřít. Kdo ubije dobytče, nahradí je kus za kus. Když někdo zmrzačí svého bližního, udělají mu, co udělal on: zlomeninu za zlomeninu, oko za oko, zub za zub. Jaké zmrzačení způsobil, takové mu bude způsobeno. Kdo ubije dobytče, nahradí je, ale kdo ubije člověka, zemře. Pro domácího i cizince budete mít stejný zákon. Já jsem Hospodin, váš Bůh!“ 17
18,19
20
21
22

Když Mojžíš takto promluvil k synům Izraele, vyvedli onoho rouhače ven z tábora a ukamenovali ho. Synové Izraele učinili, jak Mojžíšovi přikázal Hospodin. 23

Svaté roky

25 Hospodin promluvil k Mojžíšovi na hoře Sinaj: „Mluv k synům Izraele: Až přijdete do země, kterou vám dávám, bude země zachovávat Hospodinův sobotní odpočinek. Šest let osívej své pole, prořezávej svou vinici a shromažďuj její úrodu. Sedmého roku však ať má země sobotu, čas odpočinku, sobotu pro Hospodina: své pole neosívej a neprořezávej svou vinici. To, co se ti samo urodilo, nežni a na své netknuté vinici nepořádej vinobraní: ať má země rok odpočinku. To, co země v odpočinku urodí, ovšem smíte jíst – jak ty, tak tvůj otrok, tvá děvečka, tvůj nádeník i tvůj host, kteří jsou s tebou. Také tvůj dobytek a zvěř, ve tvé zemi, budou jíst její úrodu. 1,2
3
4
5
6
7

Odpočítáš si též sedm sobotních let, sedmkrát sedm let, takže ti doba sedmi sobotních let vyjde na čtyřicet devět let. Desátého dne sedmého měsíce pak zatrub na polnici. V Den smíření ať 8
9

10 celou vaší zemi zní polnice. Posvěťte padesátý rok a vyhlaste
v zemi svobodu všem jejím obyvatelům. To bude vaše milostivé
11 léto: vrátíte se každý ke svému vlastnictví, každý se vrátíte ke své
rodině. Tento padesátý rok pro vás bude milostivým létem: nebu-
12 dete sít, ani sklízet, co samo vyrostlo, a na své netknuté vinici
nebudete pořádat vinobraní. Protože je to milostivé léto, bude
vám svaté. Budete jíst jen to, co se samo urodí na poli.

13 V tomto milostivém létě se vrátíte každý ke svému vlastnictví.
14 Když budeš svému bližnímu prodávat pozemek nebo jej budeš
15 od svého bližního kupovat, nepoškozujte jeden druhého. Podle
počtu let od milostivého léta nakoupíš od svého bližního; podle
16 počtu let, kdy budeš sklízet úrodu, ti jej prodá. Čím více zbývá let,
tím vyšší bude cena. Čím méně zbývá let, tím bude cena nižší –
17 prodává ti přece počet úrod. Nepoškozujte svého bližního, ale
každý se boj svého Boha – vždyť já jsem Hospodin, váš Bůh!

18 Plňte má pravidla a mé zákony zachovávejte a plňte; tehdy
19 budete v zemi bydlet bezpečně. Země vám bude přinášet své
plody, takže budete jíst do sytosti a budete v ní bydlet bezpečně.

20 Řeknete snad: ‚Co budeme sedmého roku jíst, když nebudeme
21 sít ani shromažďovat úrodu?‘ Šestého roku na vás sešlu takové
22 požehnání, že země vydá úrodu na tři roky! Až budete osmého
roku sít, budete ještě moci jíst starou úrodu; ještě devátého roku,
než přijde nová úroda, budete moci jíst tu starou.

23 Země se nesmí prodávat natrvalo. Země totiž patří mně, a vy
24 jste pro mne cizinci a přistěhovalci. U veškeré půdy, již budete
25 vlastnit, tedy zajistíte právo zpětného vykoupení. Zchudl-li jeden
z tvých bratří tak, že musel prodat část svého vlastnictví, ať přijde
jeho nejbližší příbuzný a vykoupí prodaný pozemek svého bratra.
26 Nemá-li někdo vykupitele, ale později se vzdá a získá, co je
27 potřeba k jeho vykoupení, ať spočítá léta od prodeje svého pozemku
a zbytek nahradí tomu, komu jej prodal. Tak se vrátí ke svému vlast-
28 nictví. Nezáká-li však, co je potřeba k jeho navrácení, zůstane pro-
daný pozemek v rukou kupce až do milostivého léta. V milostivém
létě pak bude vydán, a tak se majitel vrátí ke svému vlastnictví.

29 Prodá-li někdo obytný dům v hrazeném městě, bude mít právo
k jeho vykoupení, dokud neuplyne rok od jeho prodeje. Právo vy-

koupit jej bude dočasné. Nebude-li vykoupen, než uběhne celý rok, 30
 zůstane onen dům v hrazeném městě tomu, kdo jej koupil, i jeho 31
 potomkům natrvalo. Nebude vydán ani v milostivém létě. Domy 32
 v osadách, jež nejsou obehnány hradbou, se však budou počítat za 33
 polní půdu; bude pro ně platit právo vykoupení a v milostivém létě 34
 budou vydány zpět. V levitských městech ovšem bude právo levitů 35
 na vykoupení jejich městských domů trvalé. I kdyby prodaný dům 36
 v jejich městě nikdo z levitů nevykoupil, bude v milostivém létě 37
 vydán zpět. Domy levitů v jejich městech jsou totiž jejich vlastnic- 38
 tvím uprostřed synů Izraele. Polnosti přiléhající k jejich městům se 39
 nesmí prodávat vůbec, neboť je to jejich trvalé vlastnictví. 40

Zchudne-li poblíž tebe jeden z tvých bratří, takže nebude moci 41
 obstat, ujmi se jej jako cizince a přistěhovalce, aby mohl žít poblíž 42
 tebe. Neber od něj úrok ani přírážku – boj se svého Boha! – aby 43
 tvůj bratr mohl žít poblíž tebe. Nechtěj úrok na peníze ani při- 44
 rážku na jídlo, jež mu poskytněš. Já jsem Hospodin, váš Bůh, který 45
 vás vyvedl z egyptské země, abych vám dal kanaánskou zem, abych 46
 byl vaším Bohem. 47

Zchudne-li poblíž tebe jeden z tvých bratří, takže ti sám sebe 48
 prodá, nepodrobuj ho otrocké službě. Ať je u tebe jako nádeník, 49
 jako přistěhovalec; bude u tebe sloužit až do milostivého léta. 50
 Tehdy od tebe odejde – on a s ním i jeho děti – a vrátí se ke své 51
 rodině, vrátí se k vlastnictví svých otců. (Jsou to přece moji slu- 52
 žebníci, které jsem vyvedl z egyptské země: nebudou na prodej 53
 jako se prodávají otroci!) Nebudeš nad ním krutě panovat – boj 54
 se svého Boha! 55

Tvůj otrok i tvá děvečka, které budeš vlastnit, budou z národů 56
 okolo vás; od těch si smíte koupit otroka i děvečku. Smíte si je 57
 koupit také z potomků přistěhovalců, kteří u vás pobývají, i z jejich 58
 soukmenovců, kteří jsou u vás a kteří se narodili ve vaší zemi – ti 59
 budou vaším vlastnictvím. Po sobě je smíte odkázat svým synům 60
 jako dědičné vlastnictví. Je smíte trvale vlastnit jako otroky, ale 61
 své izraelské bratry nikoli. Nad svým bratrem nikdo nesmí krutě 62
 panovat. 63

Když se cizinec nebo přistěhovalec u tebe vzmuže a tvůj bratr 64
 vedle něj zchudne, takže sám sebe prodá přistěhovalému cizinci, 65

48 nebo potomku cizího rodu, bude jeho právo na vykoupení trvat
 49 i poté, co se prodal. Jeho bratr, strýc či bratranec nebo jiný po-
 50 krevní příbuzný z jeho rodu ho vykoupí, anebo se vzmuže a vy-
 koupí se sám. Spolu s tím, kdo jej koupil, spočítá roky od svého
 51 prodeje do milostivého léta. Jeho výkupní cena ať je úměrná
 52 mzdě nádeníka za daný počet let. Zbývá-li ještě mnoho let, zaplatí
 53 jako své výkupné odpovídající část z ceny, za niž byl koupen.
 54 Zbývá-li do milostivého léta jen málo let, spočítá cenu svého
 55 výkupného podle nich. Bude s ním nakládáno jako s nádeníkem
 najímaným rok po roce. Dohlédni, aby nad ním nikdo krutě ne-
 panoval.
 Nebude-li však v těchto letech vykoupen, odejde v milostivém
 létě – on a s ním i jeho děti. Synové Izraele jsou přece moji slu-
 žebníci, jsou to mí služebníci, které jsem vyvedl z egyptské země!
 Já jsem Hospodin, váš Bůh.“

Požehnání a prokletí

1 **26** „Nevytvářejte si žádné bůžky. Nevztyčujte si modlu ani
 posvátný sloup, nestavte ve své zemi ani tvarovaný kámen,
 abyste se mu klaněli. Vždyť já jsem Hospodin, váš Bůh!
 2 Zachovávejte mé soboty a mou svatyni mějte v úctě. Já jsem
 Hospodin.

3 Jestliže budete následovat má pravidla a zachovávat má příká-
 4 zání a plnit je, dám vám vydatné deště ve správný čas, takže
 5 země vydá svou úrodu a stromy v sadu vydají své ovoce. Vaše
 mlácení potrvá až do vinobraní a vinobraní až do setí. Svůj chléb
 budete jíst do sytosti a budete ve své zemi bydlet v bezpečí.

6 Způsobím v zemi pokoj, takže budete spát a nic vás nevyděsí;
 7 odstráním ze země zlou zvěř a vaši zemi neprojde meč. Poženete
 8 své nepřátele, takže před vámi padnou mečem. Pět z vás jich
 požene sto a sto z vás jich požene deset tisíc, takže vaši nepřátele
 před vámi padnou mečem.

9 Obrátím se k vám a způsobím, abyste se rozplodili a rozmnožili;
 10 tak potvrdím svou smlouvu s vámi. Budete moci jíst starou úrodu
 ze zásob, a tu starou budete muset vyklízet kvůli nové.

Umístím svůj Příbytek mezi vás a nebudu si vás ošklivit. Budu se mezi vámi procházet, budu vaším Bohem a vy budete mým lidem. Já jsem Hospodin, váš Bůh, jenž vás vyvedl z egyptské země, abyste již nebyli jejich otroky. Rozlámal jsem vaše jho, abyste mohli chodit vzpřímeně. 11,12 13

Jestliže mne však nebudete poslouchat a nebudete plnit všechna tato přikázání, jestliže zavrhnete má pravidla a zošklívíte si mé zákony, takže přestanete plnit všechna má přikázání, pak porušíte mou smlouvu a já vám učiním toto: 14 15 16

Uvedu na vás hrůzu, úbytě a zimnici, jež vám pokazí oči a vysají dech. Své zrní budete sít nadarmo, vaši nepřátelé je snědí. Obrátím svou tvář proti vám, takže padnete před svými nepřáteli a ti, kdo vás nenávidí, nad vámi budou panovat. Budete utíkat, i kdyby vás nikdo nehonil. 17

Jestliže mne ani potom nebudete poslouchat, budu vás za vaše hříchy trestat sedmkrát více: Zlomím vaši pyšnou zatvrzelost; způsobím, že nebe nad vámi bude jako železo a země pod vámi jako mosaz. Svou sílu spotřebujete nadarmo; země vám nevydá svou úrodu a stromoví v zemi nevydá své ovoce. 18 19 20

Jestliže se mi budete nadále stavět na odpor a nebudete ochotni mě poslouchat, přidám vám kvůli vašim hříchům sedmkrát více ran: Pustím na vás divokou zvěř, jež vás připraví o děti, vyhubí váš dobytek a sníží váš počet tak, že vaše cesty zpustnou. 21 22

Jestliže se ani tehdy nenecháte ode mne napravit a budete se mi nadále stavět na odpor, pak se postavím na odpor i já vám. Já sám vás budu za vaše hříchy bít sedmkrát více: Přivedu na vás meč pomsty, aby pomstil moji smlouvu. Když se nahrnete do svých měst, pošlu mezi vás mor, takže budete vydáni do rukou nepřítele. Až vám odříznu přísun chleba, deset žen bude péci chléb v jedné peci a odváží vám jej na příděl. Až budete jíst, nenasytíte se. 23 24 25 26

Jestliže mne přesto všechno nebudete poslouchat a budete se mi nadále stavět na odpor, pak se i já postavím na zuřivý odpor proti vám a budu vás trestat za vaše hříchy sedmkrát více: Budete jíst maso svých synů i maso svých dcer! Tehdy zruším 27 28 29,30

vaše obětní výšiny, vymýtím vaše sluneční sloupy, položím vaše mrtvoly k mrtvolám vašich pokálených model a budu se vás štítit.

31 Vaše města obrátím v sutiny, vaše svatyně zpusťoším a k vašim
32 příjemným vůním nepřivoním. Já sám zpusťoším zemi tak, že nad
33 ní strnou i vaši nepřátelé, když se v ní přijdou usadit. Rozptýlím
vás mezi národy a můj meč vám bude v patách. Vaše země se
34 stane pustinou a vaše města se obrátí v sutiny. Po celou dobu svého
zpusťošení bude země konečně užívat svých sobot; vy však budete
v zemi svých nepřátel. Tehdy si země odpočine a vynahradí si své
35 soboty. Po celou dobu svého zpusťošení bude země odpočívát,
protože během vašich sobot (když jste v ní ještě bydleli) neodpo-
čívala.

36 Těm, kdo z vás zbudou, pak v zemích jejich nepřátel přivedu
do srdcí takovou ochablost, že je zažene i šelest poletujícího listí.
Dají se na útěk jako před mečem a padnou, i kdyby je nikdo
37 nehonil. Budou klopýtat jeden přes druhého jako před mečem,
38 i kdyby je nikdo nehonil. Neobstojíte před svými nepřáteli, zahy-
39 nete mezi národy a země vašich nepřátel vás pohltní. Ti, kdo z vás
zbudou, pak budou pro svou nepravost a pro nepravosti svých
otců chřádnout v zemi vašich nepřátel.

40 Potom však budou vyznávat svou nepravost i nepravost svých
otců, totiž zpronevěru, jíž se vůči mně dopustili, a také to, že se
41 mi stavěli na odpor, takže jsem se i já postavil na odpor jim
a zavedl je do země jejich nepřátel, dokud se jejich neobřezané
srdce nepokoří a dokud nepřijmou svůj trest.

42 Tehdy si připomenu svou smlouvu s Jákobem, svou smlouvu
s Izákem i svou smlouvu s Abrahamem, a připomenu si jejich
43 zem. Země zatím bude opuštěna, a když bez nich zpustne, bude
užívat svých sobot, než si odpykají trest za to, že zavrhli mé
44 zákony a zošklivili si má pravidla. Přes to všechno, ačkoli budou
v zemi svých nepřátel, je nezavrhnou a nezošklivím si je tak, abych
s nimi skoncoval a porušil svou smlouvu s nimi. Vždyť já jsem
45 Hospodin, jejich Bůh! Vzpomenu si kvůli nim na smlouvu s jejich
předky, jež jsem před očima národů vyvedl z Egypta, abych byl
jejich Bohem. Já jsem Hospodin.“

Toto jsou pravidla, zákony a pokyny, jež Hospodin skrze Mojžíše vydal na hoře Sinaj, aby byly mezi ním a syny Izraele. 46

Dary zasvěcené Hospodinu

27 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Mluv k synům Izraele: Když někdo zasvětit život zvláštním slibem Hospodinu, smí jej za určenou cenu vyplatit. Cena bude určena takto: cena za muže od dvaceti do šedesáti let bude 50 šekelů stříbra (měřeno šekelem svatyně). Bude-li to žena, její cena bude 30 šekelů. Ve věku od pěti do dvaceti let bude cena za muže 20 šekelů a za ženu 10 šekelů. Ve věku od jednoho měsíce do pěti let bude cena za chlapce 5 a za dívku 3 šekely stříbra. Ve věku od šedesáti let výše bude cena za muže 15 a za ženu 10 šekelů. Bude-li však dotyčný na určenou cenu příliš chudý, postaví zaslíbeného před kněze, a ten určí jeho cenu podle možností toho, kdo učinil slib. 1,2
3
4,5
6
7
8

Půjde-li o dobytek, z něhož se přináší dar Hospodinu, bude vše, co bylo odevzdáno Hospodinu, svaté. Nelze je nahradit ani vyměnit lepší kus za horší nebo horší za lepší. Kdyby někdo přece jen vyměnil dobytče za jiné, bude svaté to původní i to, jímž je zaměnil. 9
10

Půjde-li o jakoukoli nečistou zvěř, z níž se dar Hospodinu nepřináší, postaví to zvíře před kněze. Ten určí jeho cenu, ať už bude lepší nebo horší. Jakou cenu kněz určí, taková bude. Bude-li majitel chtít zvíře vykoupit, přidá k určené ceně ještě pětinu. 11
12
13

Zasvětí-li někdo svůj dům, aby byl svatý Hospodinu, kněz určí jeho cenu, ať už bude lepší nebo horší. Na kolik jej kněz ocení, při tom zůstane. Bude-li jej ten, kdo svůj dům zasvětil, chtít vykoupit, přidá k určené ceně ještě pětinu peněz navíc, a bude jeho. 14
15

Zasvětí-li někdo Hospodinu část své dědičné polnosti, bude její cena určena podle jejího osevu: 50 šekelů stříbra za plochu osetou chomerem ječmene. Zasvětí-li své pole hned od milostivého léta, zůstane při určené ceně. Zasvětí-li své pole až po milostivém létě, spočítá mu kněz cenu podle let zbývajících do milostivého léta, takže určenou cenu sníží. Bude-li je ten, kdo pole zasvětil, chtít vykoupit, přidá k určené ceně ještě pětinu peněz navíc, a zůstane mu. Nevykoupí-li to pole, ale prodá je někomu 16
17
18
19
20

21 jinému, nebude již moci být vykoupeno. Až bude to pole
 v milostivém létě vydáno, bude svaté Hospodinu jako pole jemu
 22 propadlé; stane se majetkem kněze. Zasvětí-li však Hospodinu
 23 koupené pole, které není z jeho dědičné polnosti, spočítá mu
 kněz výši určené ceny až do milostivého léta a dotyčný toho dne
 24 vyplatí určenou cenu jako svatou Hospodinu. V milostivém létě
 bude pole vráceno tomu, od koho bylo koupeno, jemuž náleží
 jako dědičný pozemek.

25 Všechny určené ceny budou v šekelech svatyně. Šekel je 20 ger.
 26 Prvorozené dobytče, jež patří Hospodinu právem prvorozen-
 ství, však nikdo zasvětit nemůže. Ať je ze skotu nebo z bravu,
 patří již Hospodinu.

27 Půjde-li o nečisté zvíře, vyplatí je podle určené ceny a přidá k ní
 ještě pětinu navíc. Nebude-li vykoupeno, prodá se za určenou cenu.

28 Zasvětí-li člověk něco ze svého majetku tak, že to propadne
 Hospodinu – ať už člověka, zvíře nebo část dědičné polnosti –
 nebude to možné prodat ani vykoupit. Cokoli propadlo Hosposodi-
 29 nu, mu svatosvatě patří. Žádný člověk, který propadne Hospodinu,
 nebude moci být vyplacen; musí zemřít.

30 Veškeré desátky země, ať už z obilí země nebo z ovoce stro-
 31 mů, patří Hospodinu; jsou svaté Hospodinu. Bude-li někdo chtít
 32 své desátky vykoupit, přidá ještě pětinu navíc. Každý desátek ze
 skotu i bravu, každý desátý kus procházející pod pastýřskou holí,
 33 je svatý Hospodinu. Majitel nebude zjišťovat, zda je lepší nebo
 horší; nebude jej moci vyměnit. Kdyby jej však přece vyměnil,
 bude svatý ten původní i ten, jímž jej zaměnil; nebude jej moci
 vykoupit.“

34 To jsou příkázání, jež Hospodin přikázal Mojžíšovi pro syny
 Izraele na hoře Sinaj.